

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
96/C 354/01	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juli 1996 i sag C-306/94, Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL mod Ministre du Budget (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Lyon) (Merværdiafgift — fortolkning af artikel 19, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF — fradrag af indgående afgift — bitransaktioner vedrørende finansielle spørgsmål — pro rata-beregning af fradraget)	1
96/C 354/02	Domstolens dom af 10. september 1996 i sag C-61/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — internationalt arrangement vedrørende mejerisektoren)	1
96/C 354/03	Domstolens dom af 10. september 1996 i sag C-222/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik, mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 89/552/EØF — telekommunikation — udsendelse af tv-programmer — myndighed over tv-institutioner)	2
96/C 354/04	Domstolens dom af 10. september 1996 i sag C-277/94, Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser og E. Andal-Bugdayci mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank og O. Akol mod Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Amsterdam) (Associeringsaftalen — EØF-Tyrkiet — Associeringsrådets afgørelse — social sikring — ikrafttræden — direkte virkning)	2
96/C 354/05	Domstolens dom af 10. september 1996 i sag C-11/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Direktiv 89/552/EØF — udsendelse af programmer gennem kabelanlæg)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 354/06	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 1996 i sag C-251/94, Eduardo Lafuente Nieto mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco) (Social sikring — invaliditet — artikel 46 og 47 i forordning (EØF) nr. 1408/71 — beregning af ydelser)	4
96/C 354/07	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 1996 i sag C-278/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — indirekte forskelsbehandling begrundet i nationalitet — børn af vandrende arbejdstagere — sociale fordele — unge arbejdstagere, der søger arbejde for første gang — adgang til særlige beskæftigelsesprogrammer)	4
96/C 354/08	Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. september 1996 i de forenede sager C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 og C-157/95, straffesager mod Sandro Gallotti m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Romas afdelinger i henholdsvis Tivoli og Castelnuovo di Porto) (Tilnærmelse af lovgivningerne — affald — direktiv 91/156/EØF)	5
96/C 354/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. september 1996 i de forenede sager C-246/94, C-247/94, C-248/94 og C-249/94, Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio m.fl. mod Amministrazione delle Finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Kommissionens forordning (EØF) nr. 612/77 og (EØF) nr. 1384/77 — særlig importordning for visse unglyre, bestemt til opfedning — Rådets direktiv 79/623/EØF)	5
96/C 354/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-302/93, Étienne Debouche mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Haag) (Moms — fortolkning af artikel 17, stk. 2 og stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF samt af artikel 3, litra b), og artikel 5, stk. 1, i direktiv 79/1072/EØF — tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet)	6
96/C 354/11	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-230/94, Renate Enkler mod Finanzamt Homburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Sjette momsdirektiv — begrebet økonomisk virksomhed — beskatningsgrundlag)	6
96/C 354/12	Domstolens dom af 26. september 1996 i sag C-241/94, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Begrebet statsstøtte i traktatens artikel 92, stk. 1 — statslige interventioner af social karakter)	7
96/C 354/13	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-287/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret), A/S Richard Frederiksen & Co. mod Skatteministeriet (Kapitaltilførsel — kapitaltilførselsafgift — et moderselskabs rentefrie lån til sit datterselskab — indkomstbeskatning af selskaber)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 354/14	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-327/94, Jürgen Dudda mod Finanzamt Bergisch Gladbach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln) (Sjette momsdirektiv — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra c) — lydformidling af kunstneriske eller underholdende forestillinger — leveringsstedet for ydelsen)	8
96/C 354/15	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-43/95, Data Delecta Aktiebolag, Ronny Forsberg, mod MSL Dynamics Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta Domstolen) (Ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger (cautio judicatum solvi) ...	8
96/C 354/16	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-79/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — manglende gennemførelse af et direktiv)	9
96/C 354/17	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-117/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/35/EØF — direktiv 90/40/EØF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	9
96/C 354/18	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 1996 i sag C-168/95 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Vicenza) i straffesagen mod Luciano Arcaro (Udledninger af cadmium — fortolkning af Rådets direktiv 76/464/EØF og 83/513/EØF — direkte virkning — mulighed for at gøre et direktiv gældende over for en borger)	10
96/C 354/19	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. oktober 1996 i sag C-41/94, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Regnskabsafslutning — EUGFL — særlig præmie til oksekødsproducenter — udgifter ikke anerkendt)	10
96/C 354/20	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. oktober 1996 i sag C-126/95, A. Hallouzi-Choho mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep) (Samarbejdsaftalen EØF-Marokko — artikel 41, stk. 1 — princippet om forbud mod forskelsbehandling på området for social sikring — direkte virkning — en vandrende marokkansk arbejdstagers ægtefælle — særlige betingelser for anvendelse af nederlandsk lov om almindelig alderspension)	11
96/C 354/21	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. oktober 1996 i sag C-380/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 91/414/EØF — direktiv 92/40/EØF — manglende gennemførelse)	11
96/C 354/22	Domstolens dom af 8. oktober 1996 i de forenede sager C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 og C-190/94, Erich Dillenkofer m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Bonn) (Direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure — manglende gennemførelse — medlemsstatens erstatningsansvar og erstatningspligt)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 354/23	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juni 1996 i sag C-95/96, URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique de la Pointe Rouge SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Marseille) (Præjudiciel forelæggelse — manglende kompetence for Domstolen)	12
96/C 354/24	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juni 1996 i sag C-96/96, URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique Florens SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Marseille) (Præjudiciel forelæggelse — manglende kompetence for Domstolen)	13
96/C 354/25	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 11. juli 1996 i sag C-325/94 P, An Taisce — The National Trust for Ireland og World Wide Fund for Nature UK (WWF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — anfægtelig beslutning — åbenbart, at appellen skal forkastes)	13
96/C 354/26	Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 17. september 1996 i sag C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — offentlig bygge- og anlægskontrakt — EØF-traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2)	13
96/C 354/27	Kendelse afsagt af Domstolens præsident i de forenede sager C-239/96 R og C-240/96 R, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland støttet af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Foreløbige forholdsregler — socialpolitik — fællesskabsaktioner til fordel for ældre — fællesskabsaktioner til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse)	14
96/C 354/28	Sag C-288/96: Sag anlagt den 26. august 1996 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
96/C 354/29	Sag C-307/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. september 1996 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Baldone Salvatore mod Institut National d'assurance maladie-invalidité	15
96/C 354/30	Sag C-310/96: Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	15
96/C 354/31	Sag C-311/96: Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	16
96/C 354/32	Sag C-312/96: Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	16
96/C 354/33	Sag C-313/96: Sag anlagt den 25. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 354/34	Sag C-319/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 4. september 1996 af Østre Landsret i sagen Brinkmann Tabakfabrikken GmbH mod Skatteministeriet	17
96/C 354/35	Sag C-320/96 P: Appel iværksat den 30. september 1996, af Union européenne de radio-télévision (European Broadcasting Union) til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 1996 af De Europæiske Fællesskabs Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-528/93, T-542/93, T-543/93 og T-546/93, Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco og Antena 3 de Televisión mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) og Radiotelevisión española (RTVE)	18
96/C 354/36	Sag C-321/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. juli 1996 af Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht i sagen Dr. Wilhelm Mecklenburg mod Kreis Pinneberg ved kommunaldirektøren, med deltagelse af det offentlige repræsentant, Kiel	19
96/C 354/37	Sag C-323/96: Sag anlagt den 2. oktober 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	19
96/C 354/38	Sag C-324/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. juli 1995 af Erinodikeio (Grækenland) i sagen »Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE« mod Athanasias Simou m.fl.	20
96/C 354/39	Sag C-325/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 10. juli 1996 af Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) i sagen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada, mod subdirector-geral des Alfândegas	20
96/C 354/40	Sag C-326/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. august 1996 af Employment Appeal Tribunal, London, i sagen B. S. Levez mod T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd	20
96/C 354/41	Sag C-328/96: Sag anlagt den 7. oktober 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	21
96/C 354/42	Sag C-332/96 og C-333/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. oktober 1996 af Pretura di Roma i sagen 1) CO.NA.TA — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. arl og 2) Agrindustria Srl mod Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo — AIMA	22
96/C 354/43	Sag C-339/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. marts 1996 af Tribunal des Affaires de Sécurité sociale des Bouches-du-Rhône i sagen Joao Farias mod Caisse Regionale d'Assurance Maladie du Sud-Est	22
96/C 354/44	Sag C-343/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. august 1996 af Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — i sagen Dilexport Srl mod Amministrazione delle Finanze dello Stato	22

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

96/C 354/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. oktober 1996 i sag T-36/94, Alberto Capitanio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — genindtrædelse — indplacering af en stilling — akt der indeholder et klagepunkt)	23
96/C 354/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. oktober 1996 i sag T-37/94, Dimitrios Benecos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — genindtrædelse — indplacering af en stilling — akt der indeholder et klagepunkt)	24
96/C 354/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. oktober 1996 i sag T-56/94, Raffaele de Santis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — meddelelse om ledig stilling — procedurefordrejning)	24
96/C 354/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. oktober 1996 i sag T-336/94, Efishol SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Forordning (EØF) nr. 594/91 om stoffer, der nedbryder ozonlaget — tildeling af kvoter — importtilladelser — nægtelse af tildeling — erstatningskrav — beskyttelse af den berettigede forventning)	24
96/C 354/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. oktober 1996 i sag T-378/94, Josephus Knijff mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — midlertidigt ansatte i stillinger besat efter samråd med de nationale revisionsorganer — anvendelse af afgørelsen om deres indplacering i lønklasse)	25
96/C 354/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. oktober 1996 i sag T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — skibsbygningsindustri — undtagelsesordning — skibsværfter i den tidligere Tyske Demokratiske Republik)	25
96/C 354/51	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. oktober 1996 i sag T-330/94, Salt Union Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — Kommissionens nægtelse af at foreslå passende foranstaltninger i traktatens artikel 93, stk. 1's forstand — annullationssøgsmål — afvisning)	25
96/C 354/52	Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. august 1996 i sag T-112/96 R, Jean-Claude Séché mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — afslag på en ansøgning og udnævnelse af en anden ansøger — særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — uopsættelighed — foreligger ikke)	26
96/C 354/53	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 1996 i sag T-197/95, Sveriges Betodlars Centralforening og Sven Åke Henrikson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles landbrugspolitik — sukkerroer — forordning (EF) nr. 1734/95 — specifik landbrugsomregningskurs — ingen omregningskurs for Sverige — annullationssøgsmål — afvisning)	26
96/C 354/54	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 1996 i sag T-5/96, Sveriges Betodlars Centralforening og Sven Åke Henrikson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles landbrugspolitik — sukkerroer — forordning (EF) nr. 1734/95 — specifik landbrugsomregningskurs — ingen omregningskurs for Sverige — annullationssøgsmål — afvisning)	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 354/55	Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. oktober 1996 i sag T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel Ld ^a , mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — beslutning om pålæg om delvis tilbagebetaling af tilskud til erhvervsuddannelsesforanstaltning — foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — uopsættelighed — foreligger ikke)	27
96/C 354/56	Sag T-87/96: Sag anlagt den 5. juni 1996 af Assicurazioni Generali SpA og Unicredito SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
96/C 354/57	Sag T-139/96: Sag anlagt den 10. september 1996 af MD Foods Amba m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
96/C 354/58	Sag T-144/96: Sag anlagt den 16. september 1996 af »Y« mod Europa-Parlamentet	29
96/C 354/59	Sag T-146/96: Sag anlagt den 19. september 1996 af Maria de Graça de Abreu mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	29
96/C 354/60	Sag T-147/96: Sag anlagt den 19. september 1996 af Howard Batho mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
96/C 354/61	Sag T-148/96: Sag anlagt den 20. september 1996 af Ernesto Brognieri mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
96/C 354/62	Sag T-150/96: Sag anlagt den 24. september 1996 af Austin Rowan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
96/C 354/63	Sag T-152/96: Sag anlagt den 2. september 1996 af Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH og C. H. Boehringer Sohn Limited Partnership mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
96/C 354/64	Sag T-153/96: Sag anlagt den 2. oktober 1996 af Union Carbide Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
96/C 354/65	Sag T-154/96: Sag anlagt den 8. oktober 1996 af Christiane Chvatal m.fl. mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	33
96/C 354/66	Sag T-155/96: Sag anlagt den 9. oktober 1996 af Stadt Mainz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
96/C 354/67	Sag T-156/96: Sag anlagt den 9. oktober 1996 af Claus Jensen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
96/C 354/68	Slettelse af de forenede sager T-454/93, T-456/93 og T-457/93	35
96/C 354/69	Delvis slettelse af sag T-221/95	36
96/C 354/70	Slettelse af sag T-37/96	36
96/C 354/71	Slettelse af sag T-52/96	36

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 11. juli 1996

i sag C-306/94, Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL mod Ministre du Budget (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Lyon)⁽¹⁾

(Merværdiafgift — fortolkning af artikel 19, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF — fradrag af indgående afgift — bitransaktioner vedrørende finansielle spørgsmål — pro rata-beregning af fradraget)

(96/C 354/01)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-306/94, angående en anmodning, som Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL mod Ministre du Budget at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 19, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann og M. Wathelet; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 11. juli 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 19, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at et finansielt provenu, som en virksomhed, der administrerer fast ejendom, opbevarer af investeringer foretaget for dens egen regning af midler betalt af ejerne eller

lejerne, skal indgå i nævneren i den brøk, der anvendes til beregning af pro rata-satsen for fradraget.

(¹) EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 10. september 1996

i sag C-61/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland⁽¹⁾

(Traktatbrud — internationalt arrangement vedrørende mejerisektoren)

(96/C 354/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-61/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Jörn Sack) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: Bernd Klöke), hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den har givet bevilling til indførsel af mejeriprodukter under proceduren for aktiv forædling, selv om deres toldværdi lå under de minimumspriser, der er fastsat i overensstemmelse med det internationale arrangement vedrørende mejerisektoren, som Fællesskabet har indgået ved Rådets afgørelse 80/271/EØF af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der er resultatet af handelsforhandlingerne 1973-1979 (EFT 1980, L 71, s. 1), og derved ikke har overholdt for det første pligten til samarbejde i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i bilag I, og artikel 6, litra a), i bilag II og III til arrangementet, for det andet forpligtelsen i henhold til artikel 3, stk. 1, i de tre nævnte bilag og for det tredje artikel 5-8 i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling (EFT L 188, s. 1), for så vidt angår de økonomiske forudsætninger for at meddele bevilling til toldproceduren, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez

Iglesias, afdelingsformændene D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (refererende dommer) og G. Hirsch, samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn; C. Gulmann og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesauero; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 10. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i bilag I, og artikel 6, litra a), i bilag II og III, til arrangementet, samt de forpligtelser, der følger af Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling, idet den har givet bevilling til indførsel af mejeriprodukter under proceduren for aktiv forædling, selv om deres toldværdi lå under de minimumspriser, der er fastsat i overensstemmelse med det internationale arrangement vedrørende mejerisektoren, der er indgået af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 80/271/EØF af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der er resultatet af handelsforhandlingerne 1973-1979.*
- 2) *I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.*
- 3) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 10. september 1996

i sag C-222/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik, mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/552/EØF — telekommunikation — udsendelse af tv-programmer — myndighed over tv-institutioner)

(96/C 354/03)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-222/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Christopher Docksey og Berend Jan Drijber), støttet af Den Franske Republik, mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: John E. Collins, bistået af Stephen Richards og Rhodri Thompson), angående en påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i

medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23) ved ikke at have gennemført direktivet korrekt, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 10. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ved for så vidt angår tv-udsendelser via satellit at have indført de i section 43 i Broadcasting Act 1990 opstillede kriterier for afgørelsen af, hvilke satellit-tv-institutioner der hører under Det Forenede Kongeriges myndighed, ved i forbindelse med udøvelsen af denne myndighed at anvende forskellige regler for indenlandske satellitprogrammer og udenlandske satellitprogrammer og ved at udøve kontrol med udsendelser, der sendes af et radiospredningsorgan, der hører under en anden medlemsstats myndighed, når udsendelserne sendes på et udenlandsk satellitprogram eller tilbydes offentligheden i form af et program, som kun kan udsendes i henhold til en licens.*
- 2) *Det Forenede Kongerige betaler sagens omkostninger.*
- 3) *Den Franske Regering bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 275 af 1. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 10. september 1996

i sag C-277/94, Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser og E. Andal-Bugdayci mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank og O. Akol mod Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Amsterdam) (¹)

(Associeringsaftalen — EØF-Tyrkiet — Associeringsrådets afgørelse — social sikring — ikrafttræden — direkte virkning)

(96/C 354/04)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-277/94, angående en anmodning, som Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, i medfør af EF-traktatens

artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Z. Taflan-Met, S. Altun-Balser og E. Andal-Bugdayci mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank og O. Akol mod Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 12 og 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiedlemmer (EFT 1983 C 110, s. 60), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingformændene D. A. O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann og J. L. Murray; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 10. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 — om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiedlemmer — er trådt i kraft på datoen for dens udstedelse, nemlig den 19. september 1980, og har siden da været bindende for de kontraherende parter.
- 2) Så længe Rådet ikke har vedtaget de supplerende regler, der er nødvendige til gennemførelse af afgørelse nr. 3/80, har denne afgørelses artikel 12 og 13 ikke direkte virkning på medlemsstaternes område og kan derfor ikke skabe en ret for private til at påberåbe sig dem for nationale domstole.

(¹) EFT nr. C 370 af 21. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 10. september 1996

i sag C-11/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (¹)

(Direktiv 89/552/EØF — udsendelse af programmer gennem kabelanlæg)

(96/C 354/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-11/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Pieter van Nuffel) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder, bistået af Alain Berenboom), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 89/552/EØF af

3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23), særlig i henhold til direktivets artikel 2, 14 og 15, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 10. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1981 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, særlig i henhold til direktivets artikel 2, 14 og 15, ved

— for så vidt angår det franske fællesskab, i det fransksprogede område, at opretholde bestemmelser om forudgående tilladelse til viderespredning gennem kabelanlæg af tv-udsendelser fra andre medlemsstater

— for så vidt angår det franske fællesskab, i det fransksprogede område, at opretholde bestemmelser om forudgående udtrykkelig tilladelse, hvortil der kan knyttes betingelser, til viderespredning gennem kabelanlæg af tv-udsendelser fra andre medlemsstater, som indeholder kommercielle reklamer eller et teleshoppingprogram, som særlig retter sig til seerne i det franske fællesskab

— for så vidt angår det flamske fællesskab, i det nederlandsksprogede område, at opretholde bestemmelser om forudgående tilladelse til viderespredning gennem kabelanlæg af tv-udsendelser fra andre medlemsstater

— for så vidt angår den tosprogede hovedstadsregion Bruxelles ikke at have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, stk. 2, i direktiv 89/552/EØF

— for så vidt angår det franske fællesskab ikke at have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for fuldt ud at efterkomme artikel 14 og 15 i direktiv 89/552/EØF.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Belgien.

- 3) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 54 af 4. 3. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. september 1996

i sag C-251/94, Eduardo Lafuente Nieto mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco)⁽¹⁾

(Social sikring — invaliditet — artikel 46 og 47 i forordning (EØF) nr. 1408/71 — beregning af ydelser)

(96/C 354/06)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-251/94, angående en anmodning, som Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Eduardo Lafuente Nieto mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af artikel 47, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6) og tilpasset ved bilag I, afsnit VIII, til akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne (EFT 1985 L 302, s. 170), dels vedrørende fortolkningen af artikel 46, stk. 2, i samme forordning, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), P. Jann, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 12. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 47, stk. 1, litra e), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 og tilpasset ved bilag I, afsnit VIII, til akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne, omfatter en ordning for beregning af ydelser ved invaliditet, der hviler på en gennemsnitlig bidragsbasis, som den ordning, der er fastsat i spansk lovgivning.
- 2) Det følger af artikel 47, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 1408/71, således som bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med det formål, der er fastsat i artikel 51 i EØF-traktaten, nu EF-traktaten, at i

en situation som den, der foreligger i hovedsagen, skal den gennemsnitlige bidragsbasis udelukkende beregnes på grundlag af de bidrag, der er indbetalt i henhold til den pågældende lovgivning, og at det teoretiske ydelsesbeløb, der herved opnås, skal reguleres og forhøjes, som om den sikrede fortsat havde arbejdet på de samme betingelser i den pågældende medlemsstat.

- 3) Artikel 46, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omfatter ikke beregning af ydelser ved invaliditet efter en ordning som den, der er fastsat i spansk lovgivning, og i henhold til hvilken ydelsernes størrelse er uafhængig af forsikringsperiodernes længde.

(¹) EFT nr. C 316 af 12. 11. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. september 1996

i sag C-278/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien⁽¹⁾

(Traktatbrud — indirekte forskelsbehandling begrundet i nationalitet — børn af vandrende arbejdstagere — sociale fordele — unge arbejdstagere, der søger arbejde for første gang — adgang til særlige beskæftigelsesprogrammer)

(96/C 354/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-278/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Wolfcarius) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtigede: J. Devadder og C. Denève), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 48 og artikel 3 og 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), idet det dels stiller krav om, at unge arbejdstagere, der søger arbejde for første gang, skal have afsluttet deres videregående skoleuddannelse i en uddannelsesinstitution, der får tilskud fra eller er anerkendt af den belgiske stat (eller et af fællesskaberne i Belgien), for at modtage ungdomsarbejdsledselsydelse, dels samtidig tilskynder arbejdsgivere til at ansætte modtagere af disse arbejdsløshedsydelse ved at bestemme, at staten i disse tilfælde påtager sig at betale løn til og sociale bidrag for disse arbejdstagere, hvis de er heltidsarbejdsløse, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward,

og dommerne J.-P. Puissechet, C. Gulmann, P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 12. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kongeriget Belgien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 48 og artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, idet det stiller krav om, at børn, over for hvem vandrende arbejdstagere med statsborgerskab i Fællesskabet og bopæl i Belgien har forsørgerpligt, skal have afsluttet deres videregående skoleuddannelse i en uddannelsesinstitution, der får tilskud fra eller er anerkendt af den belgiske stat eller et af fællesskaberne i Belgien, som betingelse for at modtage ungdomsarbejdsløshedsydelse.*

2) *I øvrigt frifindes sagsøgte.*

3) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 351 af 10. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 12. september 1996

i de forenede sager C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 og C-157/95, straffesager mod Sandro Gallotti m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Romas afdelinger i henholdsvis Tivoli og Castelnuovo di Porto)(¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — affald — direktiv 91/156/EØF)

(96/C 354/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 og C-157/95, angående en anmodning, som Pretura circondariale di Romas afdelinger i henholdsvis Tivoli og Castelnuovo di Porto (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende straffesager mod Sandro Gallotti, Roberto Censi, Giuseppe Salmaggi, Salvatore Pasquire, Massimo Zappone, Francesco Segna m.fl., Cesare Cervetti, Mario Gasbarri, Isidoro Narducci og Fulvio Smaldone at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald (EFT L 78, s. 32), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne L. Sevón

(refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 12. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Traktatens artikel 5 og 189, stk. 3, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke herved er afskåret fra at benytte strafferetlige sanktioner for på hensigtsmæssig måde at sikre, at forpligtelserne ifølge direktiv 91/156/EØF opfyldes, såfremt de i den forbindelse fastsatte strafferetlige sanktioner er de samme som dem, der finder anvendelse i tilfælde af overtrædelser af samme art og grovhed af national ret, når blot disse sanktioner er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning.

(¹) EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995, og
EFT nr. C 137 af 3. 6. 1995,
EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995, og
EFT nr. C 208 af 12. 8. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 17. september 1996

i de forenede sager C-246/94, C-247/94, C-248/94 og C-249/94, Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio m.fl. mod Amministrazione delle Finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione)(¹)

(Kommissionens forordning (EØF) nr. 612/77 og (EØF) nr. 1384/77 — særlig importordning for visse ungtyre, bestemt til opfødning — Rådets direktiv 79/623/EØF)

(96/C 354/09)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-246/94, C-247/94, C-248/94 og C-249/94, angående de anmodninger, som Corte suprema di cassazione i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio m.fl. mod Amministrazione delle Finanze dello Stato, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld (EFT L 179, s. 31) og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 612/77 af 24. marts 1977 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for den særlige importordning for visse ungtyre, bestemt til opfødning (EFT L 77, s. 18), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1384/77 af 27. juni 1977 (EFT L 157, s. 16), samt om

gyldighed af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1121/87 af 23. april 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 612/77 og (EØF) nr. 1136/79 for så vidt angår frigivelse af sikkerhed i forbindelse med visse særlige importordninger inden for oksekødssektoren (EFT L 109, s. 12), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer), og dommerne G. Hirsch og G. F. Mancini; generaladvokat P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 17. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld har direkte virkning og giver private rettigheder, som de kan gøre gældende over for en medlemsstat, der ikke har gennemført direktivet i national ret, og som de nationale domstole skal beskytte.
- 2) Artikel 2, litra d), i direktiv 79/623/EØF finder ligeledes anvendelse i en situation, hvor Kommissionens forordning (EØF) nr. 612/77 af 24. marts 1977 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for den særlige importordning for visse ungtyre, bestemt til opfedning, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1384/77 af 27. juni 1977, er overtrådt.

(¹) EFT nr. C 331 af 26. 11. 1994, og
EFT nr. C 316 af 12. 11. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-302/93, Étienne Debouche mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Haag)⁽¹⁾

(Moms — fortolkning af artikel 17, stk. 2 og stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF samt af artikel 3, litra b), og artikel 5, stk. 1, i direktiv 79/1072/EØF — tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet)

(96/C 354/10)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-302/93, angående en anmodning, som Gerechtshof, Haag, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Étienne Debouche mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 17, stk. 2 og stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette direktiv«), samt af artikel 3,

litra b), og artikel 5, stk. 1, i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, litra b), i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, skal fortolkes således, at en advokat, som i den medlemsstat, hvor han er etableret, er omfattet af en afgiftsfritagelse i medfør af artikel 28, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og bilag F dertil, ikke på grundlag heraf har ret til at ansøge om den deri omhandlede attestation hos den kompetente forvaltning i denne medlemsstat, og han har derfor ikke ret til at få tilbagebetalt den moms, som er blevet opkrævet for tjenesteydelser, der er leveret ham i en medlemsstat, hvor han ikke er etableret, og hvori ydelser præsteret af advokater ikke er fritaget for afgift.

(¹) EFT nr. C 178 af 30. 6. 1993.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-230/94, Renate Enkler mod Finanzamt Homburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof)⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — begrebet økonomisk virksomhed — beskatningsgrundlag)

(96/C 354/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-230/94, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Renate Enkler mod Finanzamt Homburg at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 6, stk. 2, litra a), og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet

beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Udlejning af et materielt gode er en udnyttelse af godet, der skal anses for »økonomisk virksomhed« som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, når udlejningen iværksættes med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.*
- 2) *Ved afgørelsen af, om udlejning af et materielt gode som en campingbil foretages med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter, som omhandlet i artikel 4, stk. 2, andet punktum, i sjette direktiv 77/388/EØF, påhviler det den nationale retsinstans at vurdere samtlige konkrete omstændigheder.*
- 3) *Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), i sjette direktiv 77/388/EØF skal fortolkes således, at der i beskatningsgrundlaget for de transaktioner, der i henhold til direktivets artikel 6, stk. 2, litra a), sidestilles med tjenesteydelser, skal medregnes udgifter, der afholdes i en periode, hvor godet står til den afgiftspligtige persons rådighed på en sådan måde, at han til enhver tid faktisk kan anvende det til virksomheden uvedkommende formål, og som vedrører selve godet eller har givet ret til momsfradrag for den afgiftspligtige person. Den del af de nævnte udgifter, der skal medregnes, skal svare til forholdet mellem den samlede periode, hvor godet faktisk er blevet anvendt, og den periode, hvor godet faktisk er blevet anvendt til virksomheden uvedkommende formål.*

(¹) EFT nr. C 275 af 1. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM
af 26. september 1996

i sag C-241/94, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Begrebet statsstøtte i traktatens artikel 92, stk. 1 — statslige interventioner af social karakter)

(96/C 354/12)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-241/94, Den Franske Republik (befuldmægtigede: Edwige Belliard, Catherine Salins og Jean-Marc Belorgey)

mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Jean-Paul Keppenne og Ben Smulders), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning SG(94) D/8907 af 27. juni 1994 om støtte til selskabet Kimberly Clark Sopalin, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch (refererende dommer) samt dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen frifindes.*

2) *Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 304 af 29. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-287/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret), A/S Richard Frederiksen & Co. mod Skatteministeriet (¹)

(Kapitaltilførsel — kapitaltilførselsafgift — et moderselskabs rentefrie lån til sit datterselskab — indkomstbeskatning af selskaber)

(96/C 354/13)

(Processprog: dansk)

I sag C-287/94, angående en anmodning, som Østre Landsret i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, A/S Richard Frederiksen & Co. mod Skatteministeriet, angående en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 10 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. F. Mancini og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Artikel 4, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter skal fortol-*

kes således, at bestemmelsen, i tilfælde hvor et selskab har modtaget et rentefrit lån, omfatter de sparede renteudgifter.

- 2) Artikel 10 i direktiv 69/335/EØF er ikke til hinder for, at et moderselskab, der har ydet et rentefrit lån til et af sine datterselskaber, indkomstsbeskattes på grundlag af en fikseret rente.

(¹) EFT nr. C 351 af 10. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-327/94, Jürgen Dudda mod Finanzamt Bergisch Gladbach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln)⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra c) — lydformidling af kunstneriske eller underholdende forestillinger — leveringsstedet for ydelsen)

(96/C 354/14)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-327/94, angående en anmodning, som Finanzgericht Köln (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Jürgen Dudda mod Finanzamt Bergisch Gladbach at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: Ensartet beregningsgrundlag (EFT 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer), og dommerne G. Hirsch og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: Ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en erhvervsdrivendes virksomhed, hvorved denne varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende forestillinger og herved tilpasser valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstræbte lydeffekter samt leverer det pågældende apparatur og stiller det herfor nødvendige betjeningspersonale til rådighed, omfattes af bestemmelsen, såfremt den erhvervsdrivendes ydelse udgør en nødvendig betingelse

for gennemførelsen af den kunstneriske eller underholdningsmæssige hovedydelse.

- 2) Den omstændighed, at den erhvervsdrivende derudover har påtaget sig at mikse de lydeffekter, som han selv skal skabe, med visse optiske effekter, som frembringes af andre erhvervsdrivende, kan ikke ændre besvarelsen af det første spørgsmål.

(¹) EFT nr. C 392 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-43/95, Data Delecta Aktiebolag, Ronny Forsberg, mod MSL Dynamics Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta Domstolen)⁽¹⁾

(Ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger (cautio judicatum solvi)

(96/C 354/15)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-43/95, angående en anmodning, som Högsta Domstolen i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Data Delecta Aktiebolag, Ronny Forsberg, mod MSL Dynamics Ltd at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 6, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. F. Mancini og P. J. G. Kapteyn (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at det er i strid med bestemmelsen, at en medlemsstat kræver, at juridiske personer med hjemsted i en anden medlemsstat, som har anlagt sag ved en ret i førstnævnte medlemsstat mod en af dennes statsborgere eller et selskab med hjemsted dér, skal stille sikkerhed for de sagsomkostninger, som de kan blive tilpligtet at betale, når dette ikke kan kræves af juridiske personer i den pågældende medlemsstat, og sagen har sammenhæng med udøvelsen af grundlæggende friheder, som er sikret ved fællesskabsretten.

(¹) EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-79/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien⁽¹⁾*(Traktatbrud — manglende gennemførelse af et direktiv)*

(96/C 354/16)

*(Processprog: spansk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-79/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Blanca Rodriguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, mod Kongeriget Spanien ved Director General de Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria Alberto José Navarro González og abogado del Estado del Servicio Jurídico del Estado Gloria Calvo Diaz, som befuldmægtigede, angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til følgende direktiver, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dem:

- Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1)
- Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (EFT L 393, s. 1)
- Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (EFT L 393, s. 13)
- Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (EFT L 393, s. 18)
- Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (EFT L 156, s. 9)
- Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (EFT L 156, s. 14), og
- Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (EFT L 196, s. 1)

har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af C. N. Kakouris og dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (refererende dommer) og H. Ragnemalm; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den

26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet, artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, artikel 11, stk. 1, i Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler, og artikel 19, stk. 1, i Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne.

- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-117/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik⁽¹⁾*(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/35/EØF — direktiv 90/40/EØF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(96/C 354/17)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-117/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Eugenio de March) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Umberto Leanza, bistået af Pier Giorgio Ferri), angående en påstand om at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden

for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest (EFT L 157, s. 19) og Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza (EFT L 167, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til henholdsvis artikel 20 i Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest og artikel 22 i Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme de nævnte direktiver.*
- 2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-168/95 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Vicenza) i straffesagen mod Luciano Arcaro (¹)

(Udledninger af cadmium — fortolkning af Rådets direktiv 76/464/EØF og 83/513/EØF — direkte virkning — mulighed for at gøre et direktiv gældende over for en borger)

(96/C 354/18)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-168/95, angående en anmodning, som Pretura circondariale di Vicenza (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Luciano Arcaro angående en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23) og Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium (EFT L 291, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer), og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: assisterende justits-

sekretær H. von Holstein, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Artikel 3 i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, skal fortolkes således, at enhver udledning af cadmium forudsætter meddelelse af forudgående tilladelse, uanset hvornår det anlæg, hvorfra udledningen finder sted, er sat i drift.*
- 2) *En offentlig myndighed i en medlemsstat kan, når medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist har gennemført direktiv 76/464/EØF — og dermed dets artikel 3 — og direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium fuldstændigt, ikke gøre artikel 3 gældende over for en borger.*
- 3) *Efter fællesskabsretten findes der ikke en fremgangsmåde, hvorefter den nationale retsinstans kan fjerne nationale bestemmelser, der er i strid med en bestemmelse i et ikke gennemført direktiv, når denne bestemmelse ikke kan gøres gældende for en national retsinstans.*

(¹) EFT nr. C 208 af 12. 8. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 3. oktober 1996

i sag C-41/94, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Regnskabsafslutning — EUGFL — særlig præmie til oksekødsproducenter — udgifter ikke anerkendt)

(96/C 354/19)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-41/94, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmagtigede: Ernst Röder og Bernd Kloke) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: Ulrich Wölker, bistået af Georg M. Berrisch og Hans-Jürgen Rabe), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 93/659/EF af 25. november 1993 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1990, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT L 301, s. 13), for så vidt et beløb på 7 518 141 DM, som Forbundsrepublikken Tyskland har udbetalt til dækning af forskellige udgifter vedrørende fællesskabsordningen for en særlig præmie til oksekødsproducenter, ikke er blevet anerkendt som påhvillende EUGFL, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer) og dommerne P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 3. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionens beslutning 93/659/EF af 25. november 1993 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1990, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, annulleres, for så vidt det herved ikke er anerkendt, at et beløb på 838 636 DM vedrørende udgifter i forbindelse med import til Tyskland af dyr fra Belgien og Frankrig og et beløb på 311 529 DM vedrørende udgifter i forbindelse med eksport af dyr til Italien påhviler EUGFL.*

2) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*

3) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 3. oktober 1996

i sag C-126/95, A. Hallouzi-Choho mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep)⁽¹⁾

(Samarbejdsaftalen EØF-Marokko — artikel 41, stk. 1 — princippet om forbud mod forskelsbehandling på området for social sikring — direkte virkning — en vandrende marokkansk arbejdstagers ægtefælle — særlige betingelser for anvendelse af nederlandsk lov om almindelig alderspension)

(96/C 354/20)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-126/95, angående en anmodning, som Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag A. Hallouzi-Choho mod Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (Nederlandene) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 41, stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, undertegnet i Rabat den 27. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26. september 1978 (EFT L 264, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden for Anden Afdeling, G. Hirsch, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesaurò; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 3. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 41, stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko,

undertegnet i Rabat den 27. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26. september 1978, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat med den begrundelse, at ansøgeren er marokkansk statsborger, afslår at tildele ydelser, der — ligesom overgangsfordelene i henhold til AOW — er foreskrevet i dens lovgivning for statsborgere, der opfylder visse bopælsbetingelser i denne stat, til en marokkansk arbejdstagers ægtefælle, der opfylder disse bopælsbetingelser.

(¹) EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 3. oktober 1996

i sag C-380/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 91/414/EØF — direktiv 92/40/EØF — manglende gennemførelse)

(96/C 354/21)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-380/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Maria Condou-Durande) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: Aikaterini Samoni-Rantou og Nana Dafniou), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 3. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.*
- 2) *Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 31 af 3. 2. 1996.

DOMSTOLENS DOM

af 8. oktober 1996

i de forenede sager C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 og C-190/94, Erich Dillenkofer m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Bonn)⁽¹⁾

(Direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure — manglende gennemførelse — medlemsstatens erstatningsansvar og erstatningspligt)

(96/C 354/22)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 og C-190/94, angående en anmodning, som Landgericht Bonn i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager Erich Dillenkofer, Christian Erdmann, Hans-Jürgen Schulte, Anke Heuer, Werner, Ursula og Torsten Knor mod Forbundsrepublikken Tyskland at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158, s. 59), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray og L. Sevón samt dommerne C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (refererende dommer), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og H. Ragnemalm; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: R. Grass, den 8. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den omstændighed, at der ikke er truffet nogen foranstaltninger til gennemførelse af et direktiv for at nå det mål, der tilsigtes med direktivet, inden for den i direktivet fastsatte frist, er i sig selv en kvalificeret overtrædelse af fællesskabsretten og medfører derfor en ret til erstatning for de skadelidte borgere, dels for så vidt som det mål, der tilsigtes med direktivet, indebærer, at der tillægges borgerne rettigheder, hvis indhold kan fastslås, dels for så vidt som der er årsagsforbindelse mellem statens tilsidesættelse af sin forpligtelse og det lidte tab.
- 2) Det mål, der tilsigtes med artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, indebærer, at der tillægges deltagere i en pakkerejse ret til garanti for tilbagebetaling af erlagte beløb og for hjemtransport i tilfælde af insolvens eller konkurs hos arrangøren af pakkerejsen og/eller formidleren, der er part i kontrakten, og at indholdet af denne ret kan fastslås med tilstrækkelig bestemtthed.
- 3) For at overholde artikel 9 i direktiv 90/314 skulle medlemsstaten inden for den fastsatte frist have truffet alle de nødvendige foranstaltninger til fra den 1. januar 1993 at sikre borgerne en effektiv beskyttelse mod risikoen for insolvens og konkurs hos arrangøren af pakkerejsen og/eller formidleren, der er part i kontrakten.

- 4) Når en medlemsstat tillader arrangøren af pakkerejsen og/eller formidleren, der er part i kontrakten, at kræve et acontobeløb på indtil 10 % af rejsens pris, dog højst 500 DM, er beskyttelsesformålet med direktivets artikel 7 kun opfyldt, såfremt der også stilles garanti for tilbagebetalingen af acontobeløbet i tilfælde af insolvens eller konkurs hos arrangøren af pakkerejsen og/eller formidleren, der er part i kontrakten.
- 5) Artikel 7 i direktiv 90/314/EØF skal fortolkes således, dels at de garantier, arrangøren af pakkerejsen og/eller formidleren, der er part i kontrakten, skal »godtgøre«, at de stiller, også mangler, hvis de rejsende ved betaling af rejsens pris er i besiddelse af værdibærende dokumenter, dels at Forbundsrepublikken Tyskland ikke under hensyn til Bundesgerichtshofs »Vorkasse«-dom af 12. marts 1987 kunne undlade at gennemføre direktivet.
- 6) Medlemsstaterne er ikke ifølge direktiv 90/314/EØF forpligtet til at træffe særlige foranstaltninger i henhold til artikel 7 for at forebygge egen forsømmelighed hos deltagere i pakkerejser.

(¹) EFT nr. C 254 af 10. 9. 1994.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 12. juni 1996

i sag C-95/96, URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique de la Pointe Rouge SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Marseille)⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende kompetence for Domstolen)

(96/C 354/23)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-95/96, angående en anmodning, som Tribunal de commerce de Marseille (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique de la Pointe Rouge SA at opnå en præjudiciel afgørelse af, om boet tilhørende en person, der tidligere har været sat under tiltale, men som nu er frifundet, kan tages under konkursbehandling, når der endnu ikke er ydet erstatning for det tab, der er påført ved

den uberettigede fængsling, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer) og C. Gulmann; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare det præjudicielle spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de commerce de Marseille ved dom af 1. marts 1996.

(¹) EFT nr. C 158 af 1. 6. 1996.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 12. juni 1996

i sag C-96/96, URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique Florens SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Marseille)(¹)

(Præjudiciel forelæggelse — manglende kompetence for Domstolen)

(96/C 354/24)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-96/96, angående en anmodning, som Tribunal de commerce de Marseille (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag URSSAF — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône mod Clinique Florens SA at opnå en præjudiciel afgørelse af, om boet tilhørende en person, der tidligere har været sat under tiltale, men som nu er frifundet, kan tages under konkursbehandling, når der endnu ikke er ydet erstatning for det tab, der er påført ved den uberettigede fængsling, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer) og C. Gulmann; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 12. juni 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare det præjudicielle spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de commerce de Marseille ved dom af 1. marts 1996.

(¹) EFT nr. C 158 af 1. 6. 1996.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 11. juli 1996

i sag C-325/94 P, An Taisce — The National Trust for Ireland og World Wide Fund for Nature UK (WWF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber(¹)

(Appel — anfægtelig beslutning — åbenbart, at appellen skal forkastes)

(96/C 354/25)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-325/94 P angående appel af dom afsagt den 23. september 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-461/93, An Taisce og WWF UK mod Kommissionen (Sml. II, s. 733), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen — den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Carmel O'Reilly og Marc van der Woude) — har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 11. juli 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Appellanterne betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 386 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 17. september 1996

i sag C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber(¹)

(Appel — offentlig bygge- og anlægskontrakt — EØF-traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2)

(96/C 354/26)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl (advokat: Lucette Defalque), angående appel af dom afsagt den

16. november 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-451/93, San Marco mod Kommissionen (Sml. II, s. 1061), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen og om erstatning af det tab, appellanten gør gældende at have lidt i forbindelse med en offentlig bygge- og anlægskontrakt, som sagsøgeren har indgået med regeringen for Den Demokratiske Republik Somalia — den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Hans Peter Hartvig og Claire Bury) — har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 17. september 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) San Marco Impex Italiana Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EFT nr. C 74 af 25. 3. 1995.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT af 24. september 1996

i de forenede sager C-239/96 R og C-240/96 R, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland støttet af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Foreløbige forholdsregler — socialpolitik — fællesskabsaktioner til fordel for ældre — fællesskabsaktioner til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse)

(96/C 354/27)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-239/96 R og C-240/96 R, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: John Collins, og Derrick Wyatt) støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Bernd Kloke) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Peter Oliver og Maria Patakia), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af de afgørelser, der er indeholdt i eller stiltiende henvist til i Kommissionens rundskrivelse af 2. maj 1996 med en opfordring til at indgive ansøgninger til Kommissionen om finansiering af aktioner til fordel for ældre og Kommissionens rundskrivelse, der er tilstillet de britiske myndigheder den 15. maj 1996, med en opfordring til at indgive ansøgninger til Kommissionen om finansiering af aktioner til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, eller om anordning af andre foreløbige forholdsregler, har

Domstolens præsident den 24. september 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Når Kommissionen indgår udgiftsforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af sin rundskrivelse af 2. maj 1996 med en opfordring til at indgive ansøgninger til Kommissionen om finansiering af aktioner til fordel for ældre, og sin rundskrivelse, der er tilstillet de britiske myndigheder den 15. maj 1996, med en opfordring til at indgive ansøgninger til Kommissionen om finansiering af aktioner til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, pålægges den klart at anføre, at disse forpligtelser er betinget af udfaldet af Domstolens dom i hovedsagen, og ikke foretage udbetalinger, forinden den nævnte dom er afsagt.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EFT nr. C 269 af 14. 9. 1996.

Sag anlagt den 26. august 1996 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-288/96)

(96/C 354/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. august 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved Oberregierungsrat Bernd Kloke, Forbundsøkonomiministeriet, og advokat Dr. Michael Schütte, advokatfirmaet Bruckhaus, Westrick og Stegemann, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens beslutning KOM(96) 1646 endelig udg. af 29. maj 1996 om delstaten Niedersachsen's støtte til firmaet JAKO Jadekost GmbH & Co. KG annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Tilsidesættelse af retten til kontradiktion: Kommissionen har forsømt at give delstaten Niedersachsen eller Forbundsrepublikken Tyskland mulighed for at gøre sig bekendt med udtalelser fra firmaet Jadekost' konkurrenter, som ifølge Kommissionen selv åbenbart har haft betydning for beslutningen.
- Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, jf. EØF-traktatens artikel 173, stk. 2: Kommissionen har ikke i tilstrækkelig grad oplyst sagens omstændigheder og fremstillet dem fejlagtigt i beslutningen.

- Urigtig anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 1: Kommissionen har under fejlagtig anvendelse af traktatens artikel 92, stk. 1, antaget, at delstaten Niedersachsen's garanti var uforenelig med fællesmarkedet. Konstateringerne i beslutningen vedrørende artikel 92, stk. 1, er retsstridige såvel materielt som formelt. Den materielle retsstridighed fremgår allerede af, at Kommissionen ved vurderingen af, om betingelserne efter traktatens artikel 92, stk. 1, er opfyldt, har anvendt de retningslinjer for støtte til fiskeriet, som er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 152 af 17. juni 1992, såvel som af den omstændighed, at den ikke har foretaget en detaljeret undersøgelse af omstændighederne i det konkrete tilfælde. Navnlig har Kommissionen ved vurderingen af støtten og undersøgelsen af muligheden for en alternativ finansiering helt forsømt at tage hensyn til de sikre kautioner, som var stillet af trejdemænd, hvorved Kommissionen har draget urigtige konklusioner. Argumentationen om, at der er sket en konkurrencefordrejning, er ikke baseret på nogen som helst faktisk konstatering og savner derfor fornødent grundlag. Beslutningen opfylder ikke kravene i traktatens artikel 190 og er derfor også formelt set retsstridig.
- Urigtig anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c): Den garanti, som delstaten Niedersachsen har ydet firmaet Jadekost, opfylder betingelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), for at kunne anses for forenelig med fællesmarkedet. Kommissionens prøvelse af, om betingelserne i denne undtagelsesbestemmelse er opfyldt, er behæftet med en retlig fejl, såvel i materiel som i formel henseende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. september 1996 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Baldone Salvatore mod Institut National d'assurance maladie-invalidité

(Sag C-307/96)
(96/C 354/29)

Ved dom afsagt den 5. september 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. september 1996, har Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Baldone Salvatore mod Institut National d'assurance maladie-invalidité forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 95a, stk. 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1248/92⁽²⁾, fortolkes således, at den kompetente institution i en medlemsstat — når den efter den 31. maj 1992 foretager en fastsættelse af en invalidepensionists rettigheder i henhold til disse forordninger — for så vidt angår den periode, der er afsluttet den 31. maj 1992 skal anvende bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 (navnlig artikel 46) i den kodificerede udgave i forordning (EØF) nr. 2001/83⁽³⁾ og, fra og med den

1. juni 1992, bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1248/92?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, finder bestemmelserne da anvendelse på samme måde:
- når den pågældende afgørelse er den første fastsættelse af den sikredes rettigheder i henhold til disse forordninger, som denne institution foretager
 - når den første afgørelse, der er truffet før den 1. juni 1992, ikke indeholdt en korrekt fastsættelse af rettighederne i henhold til forordningerne, og derfor skulle ophæves og erstattes efter den 1. juni 1992 af en berigtigede afgørelse, der således er den første afgørelse, der indeholder en korrekt fastsættelse af rettighederne i henhold til forordningerne
 - når den første afgørelse, der er truffet før den 1. juni 1992, og som oprindeligt var korrekt, skal ophæves og erstattes af en anden afgørelse efter den 1. juni 1992, fordi en anden kompetent institution har truffet en berigtigende afgørelse?
- 3) Såfremt de to første spørgsmål besvares bekræftende, kan en ny fastsættelse af ydelsen af 1. juni 1992 da have til følge, at den fremtidige ydelse nedsættes i forhold til det beløb, der blev udbetalt den 31. maj 1992 i henhold til de dagældende bestemmelser, når forordning (EØF) nr. 1248/92 hverken har ændret eller suppleret artikel 118 og 119a i forordning (EØF) nr. 574/72⁽⁴⁾, således at de finder anvendelse den 1. juni 1992?

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

⁽²⁾ EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-310/96)
(96/C 354/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1996 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. J. Drijber, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 2 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977, idet det efter den 1. januar 1990 har opretholdt en særlig ordning, hvorefter der ikke skal svares moms af visse former for levering af affald og materialer til genbrug.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- I henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 89/465/EØF er det fra 1. januar 1990 ikke længere tilladt for medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, i den oprindelige affattelse af sjette direktiv 77/388/EØF og punkt 20 i bilag F hertil at indrømme momsfrigørelse for levering af materialer til genbrug samt af nyt industriaf-fald. Sådanne leveringer er derfor i henhold til artikel 2 i direktiv 77/388/EØF momspligtige.
- Den omstændighed, at der i medfør af artikel 27 i direktiv 77/388/EØF indgives en anmodning, begrænser ikke Kommissionens kompetence til at indlede et trak-tatbrudssøgsmål i henhold til EF-traktatens arti-kel 169.

Endvidere bestrider Kommissionen, at den anførte procedure⁽¹⁾ ikke skulle være afsluttet. De korte frister, der gælder efter artikel 27, stk. 3 og 4, er begrundet i retssikkerhedshensyn. Virksomhederne og medlemsstaterne bør hurtigst muligt have klarhed over lovligheden af enhver national foranstaltning, der udgør en undtagelse fra EF's moms-system. Den nederlandske regering har ikke selv taget skridt til at bringe den foreliggende ulovlighed til ophør. Særligt har regeringen undladt at bringe sagen op i Rådet. Da Rådet ikke inden for rimelig tid har truffet en positiv afgørelse, må den af den nederlandske regering indledte procedure i henhold til artikel 27 anses for afsluttet. Da de i 1990 »foreslåede« bestemmelser efter anmodningens indhold kun skulle gælde i tre år, må regeringens synspunkt, hvorefter den i 1990 indledte procedure ikke skulle være afsluttet medio 1995, også af denne grund forkastes.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse af 24. august 1990 til de øvrige medlemsstater og meddelelse til Rådet af 22. oktober 1990 (SEK(90) 2031 endelig udg.).

Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-311/96)

(96/C 354/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1996 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved

juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation og navnlig i henhold til direktivets artikel 45 ved ikke at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, er medlemsstaterne forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de direktiver, som er rettet til dem, inden udløbet af den fastsatte gennemførelsesfrist. Den frist, som er fastsat i artikel 45 i direktivet 93/38/EØF, udløb den 1. juli 1994, uden at Den Franske Republik havde truffet de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 84.

Sag anlagt den 24. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-312/96)

(96/C 354/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1996 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne

ved offentlige indkøb og navnlig i henhold til direktivets artikel 34, stk. 1, ved ikke at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- 2) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremført i sag C-311/96⁽²⁾; den frist, som er fastsat i direktivets artikel 34, udløb den 14. juni 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 1.

⁽²⁾ Jf. ovenstående sag C-311/96.

Sag anlagt den 25. september 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-313/96)

(96/C 354/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. september 1996 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier og Jean-François Pasquier, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i turnusordningen for embedsmænd fra medlemsstaterne, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 93/21/EØF af 27. april 1993⁽¹⁾ om at ændre tilpasning til udviklingen af Rådets direktiv 67/548/EØF⁽²⁾ om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ved, bortset fra regler for mobile gasflasker indeholdende butan, propan eller LPG, ikke at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ved ikke at have givet underretning om sådanne foranstaltninger.
- 2) Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremført i sag C-311/96⁽³⁾; den frist, som er fastsat i direktivets artikel 2, udløb den 1. juli 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 4. 5. 1993, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽³⁾ Se side 16 i denne Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 4. september 1996 af Østre Landsret i sagen Brinkmann Tabakfabrikken GmbH mod Skatteministeriet

(Sag C-319/96)

(96/C 354/34)

Ved beslutning truffet den 4. september 1996, indgået til Domstolens justitskontor den 1. oktober 1996, har Østre Landsret i sagen Brinkmann Tabakfabrikken GmbH mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal definitionerne i Rådets andet direktiv 79/32/EØF af 18. december 1978 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift⁽¹⁾ som affattet den 14. maj 1990 fortolkes således, at et produkt med følgende karakteristika skal klassificeres som cigaretter eller som røgtobak:

— Der er tale om en pakke indeholdende 25 g fintskåret røgtobak opdelt i 30 tobaksruller, som er industrielt fremstillede og har samme størrelse, fasthed og ensartethed fra rulle til rulle.

— Hver tobaksrulle er 68,6 mm lang og består af ca. 833 mg fintskåret røgtobak indhyllet i et omslag af cellulose, som er udpresset i en tynd plade.

— Omslaget er så porøst, at tobaksrullen ikke kan ryges, som den er, men først må anbringes i et cigarettepapirhylster eller påføres et almindeligt cigarettepapir, hvilket i begge tilfælde kan gøres uden brug af redskaber.

Hvis spørgsmål 1 besvares med røgtobak, bedes Domstolen besvare følgende spørgsmål:

- 2) Har en virksomhed efter fællesskabsretten krav på erstatning for ethvert tab, som virksomheden lider som følge af en medlemsstats overtrædelse af fællesskabsretten, der består i, at en myndighed, der har den endelige administrative afgørelse af spørgsmål om, hvilken afgiftsgruppe en tobaksvarer henhører under, har truffet en afgørelse, der strider mod artikel 3, stk. 1, i direktiv 79/32/EØF, og i givet fald under hvilke betingelser ifaldes der ansvar?
3. a) Er definitionerne af forarbejdede tobaksprodukter i direktiv 79/32/EØF behørigt gennemført i en medlemsstat, hvis skatteministeren ved lov er bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om definitioner på tobaksvarer i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af De Europæiske Fællesskaber, når der ikke er udstedt retsforskrifter i medfør af loven?

Hvis spørgsmål 3.a) besvares benægtende, anmodes Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:

3. b) Er det ved besvarelsen af spørgsmål 2 af betydning, at tobaksdirektivets definitioner ikke var gennemført i medlemsstaten, når den nationale myndighed i sin afgørelse har henvist til definitionerne, og parterne i sagen for den forelæggende domstol er enige om, at definitionerne i direktivet er umiddelbart anvendelige?
- 4) Har det for besvarelsen af spørgsmål 2 betydning, at myndighederne har afslået at tillægge myndighedens afgørelse opsættende virkning som begæret af sagsøger i tabsbegrænsende øjemed?

(¹) EFT nr. L 10 af 16. 1. 1979, s. 8.

Appel iværksat den 30. september 1996, af Union européenne de radio-télévision (European Broadcasting Union) til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-528/93, T-542/93, T-543/93 og T-546/93, Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco og Antena 3 de Televisión mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) og Radiotelevisión española (RTVE)

(Sag C-320/96 P)

(96/C 354/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. september 1996 iværksat appel af Union européenne de radio-télévision (European Broadcasting Union) ved Ian S. Forrester, Queen's Counsel, of the Scottish Bar, og Solicitor Alasdair R. M. Bell, Skotland, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe, til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-528/93, T-542/93, T-543/93 og T-546/93, Métropole télévision SA, Reti televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco og Antena 3 de Televisión mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) og Radiotelevisión española (RTVE).

Appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af Rettens dom af 11. juli 1996 i de forenede sager T-528/93, T-542/93, T-543/93 og T-546/93 (¹).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Forkert fortolkning af EF-traktatens artikel 90, stk. 2, og artikel 85, stk. 3. Den omstændighed, at førstnævnte bestemmelse finder anvendelse, udelukker ikke, at sidstnævnte bestemmelse kan finde anvendelse. Der er intet grundlag for den opfattelse, at de offentlige radio- og tv-selskabers fælles aktiver skal undersøges ud fra artikel 90, stk. 2, og ud fra artikel 85, stk. 3, eller for den opfattelse, at Kommissionen ikke uden videre kan lægge vægt på offentlige hensyn, når den indrømmer en fritagelse. Dommen bygger på en sammenblanding af to forskellige begreber, nemlig »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse« i artikel 90, stk. 2's forstand og den »bestemte offentlige opgave«, der er overdraget et tv-selskab i henhold til den nationale lovgivnings særlige regler.

— Forkert anvendelse af artikel 85 og åbenbart urigtig bedømmelse, for så vidt som det i dommen antages at det muligvis ikke er nødvendigt at erhverve eksklusive rettigheder til tv-transmission af internationale sportsarrangementer, og at dette spørgsmål bør gøres til genstand for en dybtgående undersøgelse fra Kommissionens side, selv om det fremgår tilstrækkelig klart af sagsakterne, at erhvervelse af eksklusive rettigheder er normen.

— Forkert anvendelse af artikel 85 og åbenbart urigtig bedømmelse, for så vidt som det i dommen kræves, at Kommissionen undersøger, om de byrder og forpligtelser, som for EBU's medlemmer følger af deres offentlige opgave, ikke kompenseres økonomisk, evt. gennem statsstøtte i artikel 92 og 93's forstand. Et sådant krav følger ikke af ordlyden af artikel 85, stk. 3. Der er ingen forbindelse mellem den måde, hvorpå et tv-selskab i henhold til en medlemsstats regler skal finansieres, og lovligheden af et samarbejde mellem det pågældende tv-selskab og andre tv-selskaber med henblik på at afgive et fælles tilbud på rettigheder til transmission af sportsarrangementer.

— Åbenbart urigtig bedømmelse og begrundelse: Dommen er mangelfuld, for så vidt som det undlades at tage hensyn til et væsentligt forhold. Retten har fulgt et forkert spor: Beslutningen om fritagelse vedrørte EBU-medlemmernes fælles tilbud og ikke reglerne om medlemskab af EBU. Beslutningen om fritagelse blev truffet efter flere års forhandlinger mellem Kommissionen og EBU angående de betingelser, under hvilke EBU meddeler underlicenser til et hvilket som helst tv-selskab i Europa, herunder sagsøgerne. I dommen tages der udelukkende hensyn til betingelserne for medlemskab af EBU, men ikke til den konkurrencefremmende virkning af licensordningen.

— Åbenbart urigtig bedømmelse og forkert anvendelse af artikel 85, idet Retten fejlagtigt konkluderer, at det er de nationale regler om radio- og tv-virksomhed, der er

afgørende for et selskabs mulighed for at blive aktivt medlem af EBU, og idet den undersøger betydningen af kriterierne for EBU-medlemskab i forhold til Kommissionens beslutning.

- Retten har foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse ved at lægge til grund, at Kommissionen har fritaget reglerne om medlemskab af EBU. Kommissionen har på ingen måde fritaget disse regler.
- Åbenbart urigtig bedømmelse, for så vidt som kriterierne for medlemskab af EBU i dommen anses for at være vage og unøjagtige og for at kunne føre til forskelsbehandling, selv om de ud fra en objektiv betragtning er hensigtsmæssige, forudseelige og tilstrækkelig nøjagtige.
- Mangelfuld begrundelse og forkert fortolkning af artikel 85, for så vidt som der i dommen synes at blive opstillet så vanskelige betingelser for en fritagelse til fordel for en gruppe tv-selskaber, der har fået overtaget en offentlig opgave, at det i praksis vil være umuligt at opnå nogen form for fritagelse. Dommen udgør også et alvorligt indgreb i Kommissionens skønsbeføjelse og dermed i dens muligheder for at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med forvaltningen af konkurrencereglerne.

(¹) EFT nr. C 247 af 24. 8. 1996, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. juli 1996 af Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht i sagen Dr. Wilhelm Mecklenburg mod Kreis Pinneberg ved kommunaldirektøren, med deltagelse af det offentlige repræsentant, Kiel

(Sag C-321/96)

(96/C 354/36)

Ved kendelse afsagt den 10. juli 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. oktober 1996, har Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht, 4. Afdeling, i sagen Dr. Wilhelm Mecklenburg mod Kreis Pinneberg ved kommunaldirektøren, med deltagelse af det offentlige repræsentant, Kiel, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er en underordnet miljømyndigheds udtalelse som led i myndighedernes varetagelse af offentlige interesser under en plangodkendelsesprocedure en administrativ foranstaltning i henhold til artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (¹)?
- 2) Er en administrativ procedure i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, i UIG (Umweltinformationsgesetz) en indledende

undersøgelse i henhold til artikel 3, stk. 2, tredje led, i det nævnte direktiv?

(¹) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

Sag anlagt den 2. oktober 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-323/96)

(96/C 354/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. oktober 1996 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kircheng.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til direktiv 89/440/EØF (¹) og 93/37/EØF (²), navnlig artikel 7 og 11 i direktiv 93/37/EØF, idet det ikke i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* har offentliggjort en udbudsbekendtgørelse vedrørende opførelse af en bygning til Det Flamske Parlament, hverken for så vidt angår det samlede projekt eller for dele heraf, idet det ikke har anvendt proceduren ifølge de nævnte direktiver for tildeling af kontrakter, og idet det navnlig uden grundlag har tildelt delprojekt 4 underhånden.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ifølge Kommissionen bestrider sagsøgte ikke at have tilsidesat direktiv 93/37/EØF i forbindelse med tildelingen af kontrakter vedrørende opførelsen af bygningen til Det Flamske Parlament. Det fremgår tværtimod af forskellige udtalelser fra de belgiske myndigheder, at de var af den opfattelse, at tilsidesættelsen af bestemmelserne i direktiv 93/37/EØF skyldtes en ufuldstændig gennemførelse i national ret af direktiverne, idet der ikke var tillagt de lovgivende organer tilstrækkelig kompetence. Det har ingen betydning, at sagsøgte påberåber sig, at direktivet ikke er korrekt gennemført, da en medlemsstat ikke kan gøre bestemmelser, praksis eller situationer af intern karakter gældende som begrundelse for ikke at have opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til fællesskabsretten.

(¹) EFT nr. L 210 af 21. 7. 1989, s. 1.

(²) EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 54.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. juli 1995 af Erinodikeio (Grækenland) i sagen »Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE« mod Athanasias Simou m.fl.

(Sag C-324/96)

(96/C 354/38)

Ved kendelse afsagt den 24. juli 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. oktober 1996, har Erinodikeio Echinou i sagen »Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE« mod Athanasias Simou m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er Rådets forordning (EØF) nr. 1114/88⁽¹⁾, som ændrede forordning (EØF) nr. 727/70⁽²⁾ gyldig, for så vidt den bestemmer, at der for hver overskridelse af den maksimale garantimængde for en sort eller en gruppe af sorter af tobak i blade produceret i hele Fællesskabet, skulle svare en nedsættelse af interventionsprisen og de tilsvarende præmier, når henses til, at prisnedsættelsen blev anvendt generelt og ensartet og uanset, om en producent havde overskredet den fastsatte mængde eller ej?
- 2) Er forordningerne (EØF) nr. 1251/89⁽³⁾ og (EØF) nr. 1252/89⁽⁴⁾ om fastsættelsen af de maksimale garantimængder for tobak af sorten Tsebelia for høsten 1989 gyldige, eller strider deres anvendelse mod de almindelige principper om ikke at give Fællesskabet retsakter tilbagevirkende kraft, princippet om tobaksproducenters og tobaksopkøbernes og -forarbejdnernes berettigede forventning samt retssikkerhedsprincippet?
- 3) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og når henses til Kommissionens konstatering af, at der faktisk var en overproduktion og en overskridelse på 44,1 % af de fastsatte maksimale garantimængder for sorterne Tsebelia og Mavra i høståret 1989, hvorfor der blev foretaget den fastsatte nedsættelse af præmien og interventionsprisen på 15 %, opstår spørgsmålet, om Kommissionens forordning (EØF) nr. 2046/90⁽⁵⁾ er gyldig, og om man kan kræve anvendelse af klausul 8, stk. 2, og navnlig stk. 3 i dyrkningskontrakterne, som blev afsluttet i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 4263/88⁽⁶⁾? Såfremt disse priser eller præmier ændres ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 727/70, justeres den kontraktlige pris da i forhold til pris- og præmieændringen?
- 4) Foreligger de grunde, som i 1991 foranledigede De Europæiske Fællesskabers Domstol til i sag C-368/89 at annullere forordningen om fastsættelse af de maksimale garantimængder for høståret 1988 for sorten Bright, ikke også i denne sag, når henses til, at Kommissionen her har begået den samme fejl, idet den fastsatte de maksimale garantimængder for sent for høsten i 1989?

- 5) Såfremt Domstolen skulle finde, at pågældende forordninger er gyldige, hvilken part skal da tilbagebetale den del af præmien, der er blevet nedsat?

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 35.

⁽²⁾ EFT 1970 I, s. 186.

⁽³⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 187 af 19. 7. 1990, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1988, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 10. juli 1996 af Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) i sagen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada, mod subdirector-geral des Alfândegas

(Sag C-325/96)

(96/C 354/39)

Ved dom afsagt den 10. juli 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 1996, har Supremo Tribunal Administrativo (Pleno de Secção do Contencioso Tributário) i sagen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada, mod subdirector-geral das Alfândegas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 3677/86⁽¹⁾ af 24. november 1986 fortolkes således, at den heri fastsatte frist på seks måneder ikke kan forlænges?
- 2) Eller skal artiklen derimod fortolkes således, at der på den nævnte frist skal anvendes den almindelige ordning for forlængelse, der er foreskrevet ved nævnte forordnings artikel 27 og ved artikel 14, stk. 2, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85⁽²⁾ af 16. juli 1985?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3677/86 af 24. november 1986 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1999/85 om aktiv forædling (EFT nr. L 351 af 12. 12. 1986, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. august 1996 af Employment Appeal Tribunal, London, i sagen B. S. Levez mod T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd

(Sag C-326/96)

(96/C 354/40)

Ved kendelse afsagt den 14. august 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 1996, har

Employment Appeal Tribunal, London, i sagen B. S. Levez mod T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er det foreneligt med fællesskabsretten i forbindelse med et krav om lige løn for samme arbejde uden forskelsbehandling på grundlag af køn at anvende en national retsregel, som begrænser den pågældendes ret til efterbetaling af vederlag eller til erstatning som følge af tilsidesættelse af princippet om lige løn til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg, når
 - a) den omhandlede nationale retsregel finder anvendelse på alle krav om lige løn uden forskelsbehandling på grundlag af køn, men ikke på andre krav
 - b) bestemmelser, som i denne henseende er mere gunstige for de pågældende, finder anvendelse på andre krav på det arbejdsretlige område, herunder krav vedrørende misligholdelse af ansættelseskontrakter, ulige løn på grund af racediskrimination, ulovlig løntilbageholdelse og forskelsbehandling på grundlag af køn vedrørende andre forhold end løn
 - c) den nationale ret under ingen omstændigheder har kompetence til at forlænge tidsrummet på to år, end ikke i tilfælde, hvor den pågældende ikke har haft mulighed for at rejse sit krav tidligere, fordi hendes arbejdsgiver forsætligt har fejlinformeret hende om lønniveauet for mænd, der udfører arbejde svarende til hendes?
- 2) Henset til Domstolens faste praksis, hvorefter rettigheder, som består i medfør af fællesskabsrettens direkte virkning, skal udøves på de betingelser, som er fastsat i den nationale retsorden, idet det bl.a. forudsættes, at disse betingelser ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende nationale søgsmål, hvorledes skal da begrebet »tilsvarende nationale søgsmål« fortolkes i forhold til et krav om lige løn i tilfælde, hvor betingelserne i den nationale lovgivning til gennemførelse af princippet om lige løn adskiller sig fra betingelserne inden for andre dele af den nationale arbejdsretlige lovgivning, herunder reglerne vedrørende misligholdelse af ansættelseskontrakter, ulige løn på grund af racediskrimination, ulovlig løntilbageholdelse og forskelsbehandling på grundlag af køn vedrørende andre forhold end løn?

Sag anlagt den 7. oktober 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-328/96)

(96/C 354/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 1996 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Claudia Schmidt og Hendrik van Lier, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Republikken Østrig i forbindelse med opførelsen af et administrations- og kulturcenter i St. Pölten, Land Niederösterreich, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiver 93/37/EØF⁽¹⁾ og 89/665/EØF⁽²⁾ samt EF-traktatens artikel 30 ved tildelingen af de kontrakter, som blev tildelt før den 6. februar 1996, og som den 7. marts 1996 endnu ikke var opfyldt eller på rimelig måde kunne bringes til ophør.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen henviser til, at Republikken Østrig allerede fra det tidspunkt, hvor den tiltrådte EØS-aftalen og så meget desto mere fra det tidspunkt, hvor den tiltrådte Den Europæiske Union, skulle overholde fællesskabsretten, herunder direktiverne om indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter. Kommissionen anfører til de enkelte overtrædelser:

- Overtrædelse af Rådets direktiv 93/37/EØF (indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter): Landeshauptstadt Planungsgesellschaft mbH (Nöplan) i Land Niederösterreich har i det pågældende tidsrum anvendt sine »Almindelige Tilbuds- og Kontraktbestemmelser« (AAVB) i en affattelse af 1. januar 1995, og har derved hverken overholdt offentliggørelsesbestemmelsen (direktivets artikel 11) eller forpligtelsen til at underrette forbigående bydende (direktivets artikel 11). I hvert fald i forbindelse med én tildelingsprocedure har Nöplan tilsidesat direktivets bestemmelser, da det i udbudsbeholdt gørelsen har anført en bestemt ydelsesbeskrivelse for hovedcentralens driftssystem, som medfører, at »Unix-Produkten« bliver foretrukket; dette er ulovligt ifølge direktivets artikel 10, stk. 6. Endelig er de pågældende kontrakter blevet tildelt, uden at der ved spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed er egnet til at deltage i en udbudsprocedure, er taget hensyn til direktivets kriterier herfor (f.eks. udelukkelsesgrundene ifølge artikel 24), og for det andet uden at de i artikel 30 anførte tildelingskriterier er blevet anvendt ved tildelingen af kontrakten.

- Overtrædelse af EF-traktatens artikel 30: overtrædelsen af artikel 10, stk. 6, i direktiv 93/37/EØF indeholder samtidig en overtrædelse af EF-traktatens artikel 30. Det samme gælder for den i punkt 2.10 i AAVB indeholdte prioritering af materialer, henholdsvis virksomheder fra Land Niederösterreich ved ligeværdighed med andre tilbud.
- Overtrædelse af direktiv 88/665/EØF (klageprocedure-direktivet): i strid med direktivets artikel 1 og artikel 2, stk. 1, litra h), udelukkes i punkt 2.5 i AAVB på forhånd og ubetinget samtlige krav mod ordregiveren, som kan opstå i forbindelse med en udbudsprocedure.

(¹) EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 54.

(²) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. oktober 1996 af Pretura di Roma i sagen 1) CO.NA.TA — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. arl og 2) Agrindustria Srl mod Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo — AIMA

(Sag C-332/96 og C-333/96)

(96/C 354/42)

Ved kendelse afsagt den 2. oktober 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. oktober 1996, har Pretura di Roma i sagen 1) CO.NA.TA — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. arl og 2) Agrindustria Srl mod Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo — AIMA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er bestemmelsen i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3477/93(¹) en tilsidesættelse af det principielle forbud mod tilbagevirkning af EF-retsakter, idet der ikke er nogen begrundelse herfor i de foregående forordninger og ej heller i en overvejende offentlig interesse, der kan berettigede til at tilsidesætte retsstillinger erhvervet på grundlag af den foregående ordning, og som derfor opløser sig i en uforudsigelig ændring in pejus af individuelle retsstillinger, som krænker princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retsaktens adressater havde.

(¹) EFT nr. L 317 af 18. 12. 1993, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. marts 1996 af Tribunal des Affaires de Sécurité sociale des Bouches-du-Rhône i sagen Joao Farias mod Caisse Regionale d'Assurance Maladie du Sud-Est

(Sag C-339/96)

(96/C 354/43)

Ved dom afsagt den 1. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. oktober 1996, har Tribunal des Affaires de Sécurité sociale des Bouches-du-Rhône i sagen Joao Farias mod Caisse Regionale d'Assurance Maladie du

Sud-Est forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en portugisisk statsborger, bosat i Portugal, som fyldte 60 år den 17. maj 1992, og som ikke oppebar supplerende tilskud fra Den Nationale Solidaritetsfond i tillæg til hans invalidepension, alene fordi han havde bopæl uden for Frankrig, i medfør af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1247/92(¹) gøre gældende, at hans rettigheder var erhvervet inden den 1. juni 1992, ikrafttrædelsesdatoen for nævnte forordning?

(¹) EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. august 1996 af Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — i sagen Dilexport Srl mod Amministrazione delle Finanze dello Stato

(Sag C-343/96)

(96/C 354/44)

Ved kendelse afsagt den 17. august 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. september 1996, har Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — i sagen Dilexport Srl mod Amministrazione delle Finanze dello Stato forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal fællesskabsretten fortolkes således, at en medlemsstat er afskåret fra at indføre en ordning som den, der er omhandlet i artikel 29 i den italienske lov nr. 428 af 29. december 1990, hvorefter adgangen til at tilbagesøge afgifter, som er opkrævet i strid med fællesskabsretten, er undergivet frister for forældelse og bortfald samt bevisregler, der er forskellige fra og mere restriktive end de almindelige regler, der gælder i civilretten? Navnlig spørges, hvad angår princippet om, at de betingelser, som er fastsat i den nationale lovgivning for at udnytte adgangen til tilbagesøgning, »ikke må være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende nationale søgsmål«, hvad der skal forstås ved udtrykket »tilsvarende nationale søgsmål«?
- 2) Er de grundlæggende principper i Fællesskabets retsorden til hinder for, at en medlemsstat — inden for et begrænset område, som kun vedrører den særlige sektor, der udgøres af en vis ensartet gruppe af fiskale afgifter, hvoraf langt den overvejende del er afgifter, som fællesskabsretten finder anvendelse på — indfører særlige undtagelsesbestemmelser, der skal begrænse adgangen til at tilbagesøge fejlagtigt betalte beløb, og som altså fraviger de almindelige regler for tilbagesøgning af fejlagtigt betalte beløb, jf. artikel 2033 i den civile retsplejelov?

Navnlig spørges, om forbuddet mod forskelsbehandling kan fortolkes indskrænkende, og om det kan anvendes på en medlemsstats lovbestemmelser af den karakter, der er indeholdt i artikel 29, afsnit II, i lov nr. 428 af

29. december 1990, blot fordi de betingelser for tilbagebetaling af de fiskale afgifter, som er omhandlet i disse lovbestemmelser, og som fællesskabsretten finder anvendelse på, ganske vist er mere restriktive end de almindelige regler i civilretten, men dog i henseende til deres virkning er mindre tyngende end de særlige betingelser for tilbagebetaling, der er fastsat i artikel 29, afsnit III?

- 3) Er de nævnte grundlæggende principper i Fællesskabets retsorden til hinder for, at en medlemsstat — efter at Domstolen ved flere domme har kendt diverse afgifter såsom indførselstold, produktionsafgifter, forbrugsafgifter, tillægsafgift for sukker og forlystelsesaftgifter, uforenelig med fællesskabsretten — vedtager en række processuelle forskrifter som dem, der er indført ved artikel 29 i lov nr. 428 af 29. december 1990, og som særlig begrænser muligheden for at anlægge sag med henblik på tilbagesøgning af de nævnte fejlagtigt betalte afgifter, som er opkrævet i strid med fællesskabsretten?
- 4) Er en lov som den i sagen omhandlede — der angives at være indført for at tilpasse den nationale lovgivning til Domstolens praksis — og vedtaget med mere end tre et halvt års forsinkelse i forhold til tidspunktet for afsigelsen af Domstolens dom, hvorved den medlemsstat, som har foretaget den forsinkede gennemførelse, har opnået en yderligere grundet berigelse, i strid med fællesskabsretten, navnlig under hensyn til hvad der er gjort gældende som bevis, men ikke antaget i dommen af 9. november 1983 i sag 199/82, San Giorgio, og er det

navnlig ikke uforeneligt med fællesskabsretten at fortolke og anvende nævnte artikel 29 på en sådan måde, at en formodning anses for tilstrækkeligt bevis — ud fra den antagelse, at »forbrugsafgiften notorisk er blevet inkorporeret i prisen« — for, at afgiften er blevet overvæltet på tredjemand, med den følge, at tilbagesøgningskravet afvises?

- 5) Er det følgelig lovligt efter fællesskabsretten, at den nationale ret — eller dennes teknisk sagkyndige — blot med grundlag i sådanne simple formodninger fastslår, at afgiften er blevet overvæltet på tredjemand — hvilke formodninger anføres typisk at bestå i frie beviser, som dermed systematisk udelukker gennemførelsen af tilbagesøgningskrav, således som det har vist sig at være tilfældet i praksis, hvor Amministrazione delle Finanze dello Stato som den myndighed, der er debitor for fordringen, aldrig har anerkendt at være forpligtet til at tilbagebetale afgiften?
- 6) Kan der indføres en regel som den, der er indeholdt i nævnte artikel 29, stk. 4 og 8 — som foreskriver iagttagelse af processuelle formaliteter (såsom forpligtelsen til at give underretning til bestemte kontorer, der henhører under den samme myndighed, som er debitor for afgiften), der ikke krævedes i tidligere sager om tilbagesøgning efter de almindelige regler på området — og kan denne regel anvendes med tilbagevirkende gyldighed?

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. oktober 1996

i sag T-36/94, Alberto Capitanio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Tjenestemænd — genindtrædelse — indplacering af en stilling — akt der indeholder et klagepunkt)

(96/C 354/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-36/94, Alberto Capitanio, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Gréta-Françoise Parmentier og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Myson SARL, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Ana Maria Alves Vieira), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om at udstede og offentliggøre meddelelse om ledig stilling KOM/022/93 som chef for den administrative enhed 4 (Teknisk gruppe — infrastruktur) i Direktorat E (Øst- og Sydafrika) i Generaldirektorat VIII (Udvik-

ling), af Kommissionens beslutning om at indplacere denne stilling i lønklasse A 5/A 4, af beslutningen om at annullere meddelelsen om den ledige stilling for at gøre det muligt for en tjenestemand, der havde tjenestefrihed af personlige årsager, at genindtræde i tjenesten, samt af alle de senere og/eller hermed sammenhængende beslutninger, som Kommissionen har truffet efter de nævnte beslutninger, herunder navnlig beslutningen om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning og om at udnævne G. i den pågældende stilling, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 16. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 12. 3. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. oktober 1996

i sag T-37/94, Dimitrios Benecos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — genindtrædelse — indplacering af en stilling — akt der indeholder et klagepunkt**(96/C 354/46)**(Processprog: fransk)*

I sag T-37/94, Dimitrios Benecos, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Véronique Leclerc, Gréta-Françoise Parmentier og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Myson SARL, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Ana Maria Alves Vieira), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om at indplacere stillingen KOM/022/93 som chef for den administrative enhed 4 (Teknisk gruppe — infrastruktur) i Direktorat E (Øst- og Sydafrika) i Generaldirektorat VIII (Udvikling) i lønklasse A 5, og af alle de senere beslutninger, herunder navnlig beslutningen om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning og om at udnævne G. i den pågældende stilling, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 16. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 12. 3. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. oktober 1996

i sag T-56/94, Raffaele de Santis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — meddelelse om ledig stilling — procedu-
refordrejning)**(96/C 354/47)**(Processprog: fransk)*

I sag T-56/94, Raffaele de Santis, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Véronique Leclerc, Gréta-Françoise Parmentier og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Myson SARL, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fælles-

skaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 16. december 1993 om at offentliggøre en meddelelse om ledig stilling KOM/144/93 som chef for den administrative enhed 1 (mejeriprodukter) i Direktorat D (Markedsordningerne for animalske produkter) i Generaldirektorat VI (Landbrug), har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 16. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Hver part betaler sine omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 12. 3. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. oktober 1996

i sag T-336/94, Efisol SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Forordning (EØF) nr. 594/91 om stoffer, der nedbryder ozonlaget — tildeling af kvoter — importtilladelser — nægtelse af tildeling — erstatningskrav — beskyttelse af den berettigede forventning)**(96/C 354/48)**(Processprog: fransk)*

I sag T-336/94, Efisol SA, Paris, ved advokat Jacques Buhart, Paris, og advokat Jean-Yves Art, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marc H. van der Woude, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, hvori der i medfør af EF-traktatens artikel 178 og 215, stk. 2, er nedlagt påstand om erstatning af det tab, som er forvoldt ved Kommissionens afslag på at udstede importtilladelser til indførsel af chlorfluorcarbon 11 til Fællesskabet, har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne C. W. Bellamy, A. Kalogeropoulos, V. Tiili og R. M. Moura Ramos; justitssekretær: H. Jung, den 16. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Kommissionen betaler alle sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. oktober 1996

i sag T-378/94, Josephus Knijff mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — midlertidigt ansatte i stillinger besat efter samråd med de nationale revisionsorganer — anvendelse af afgørelsen om deres indplacering i lønklasse)*

(96/C 354/49)

(Processprog: fransk)

I sag T-378/94, Josephus Knijff, tidligere midlertidigt ansat ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, boende i Assenois (Belgien), ved advokat Jean-Paul Noesen, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 18, rue des Glacis, mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Jean-Marie Sténier, Jan Inghelram og Paolo Giusta), angående en påstand om annullation af afgørelsen af 9. februar 1994, hvorved det afvistes at ændre sagsøgerens indplacering, samt af afgørelsen af 29. august 1994, der afviste sagsøgerens klage, har Retten (Fjerde Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 16. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 830 af 31. 12. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. oktober 1996

i sag T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Statsstøtte — skibsbygningsindustri — undtagelsesordning — skibsværfter i den tidligere Tyske Demokratiske Republik)*

(96/C 354/50)

(Processprog: engelsk)

I sag T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen, København, Assens Skibsværft A/S, Assens, Burmeister & Wain Skibsværft A/S, København, Danyard A/S, Frederikshavn, Fredericia Skibsværft A/S, Fredericia, Odense Staalskibsværft A/S, Odense, Svendborg Værft A/S, Svendborg, Ørskov Christensens Staalskibsværft A/S, Frederikshavn, Århus Flydedok A/S,

Århus, ved advokat Jan-Erik Svensson, København, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Philippe Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, støttet af Kongeriget Danmark (befuldmægtiget: Peter Biering), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Anders Christian Jessen og Ben Smulders), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder, Bernd Kloke og, under den mundtlige forhandling, Michael Schütte) og MTW Schiffswerft GmbH (tidligere Meerestechnik Werft), Wismar, Forbundsrepublikken Tyskland, ved advokaterne Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berrisch, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat François Turk, 13 B, avenue Guillaume, angående en påstand om hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning af 11. maj 1994 om udbetaling af den anden tranche af statsstøtte til MTW Schiffswerft GmbH, tidligere Meerestechnik Werft, har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 22. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Sagsøgerne betaler sagens omkostninger, herunder intervenienten MTW's omkostninger.*
- 3) *Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark bærer deres egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 254 af 10. 9. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. oktober 1996

i sag T-330/94, Salt Union Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Statsstøtte — Kommissionens nægtelse af at foreslå passende foranstaltninger i traktatens artikel 93, stk. 1's forstand — annullationsøgsmål — afvisning)*

(96/C 354/51)

(Processprog: engelsk)

I sag T-330/94, Salt Union Ltd, Cheshire, Det Forenede Kongerige, ved Solicitors Jonathan Scott og Craig Pouncey, od med valgt adresse i Luxembourg hos advokat George Baden, 8, boulevard Royal, støttet af Verein Deutsche Salzindustrie eV, Bonn, Forbundsrepublikken Tyskland, ved advokat Thomas Jestaedt, Düsseldorf, advokaterne Walter Klosterfelde og Karsten Metzloff, Hamburg, og med

valgt adresse i Luxembourg hos advokat Philippe Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først Nicholas Khan og Jean-Paul Keppenne, dernæst Khan og Paul Nemitz), støttet af Frima BV, Den Haag, Nederlandene, først ved advokat Tom Ottervanger, Rotterdam, og advokat Harold Nyssens, Bruxelles, dernæst alene ved Ottervanger, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Zeyen, 67, rue Ermesinde, angående en påstand om annullation af beslutningen i Kommissionens skrivelse af 5. august 1994, hvorved det meddeltes, at Kommissionen ikke havde fundet anledning til at foreslå passende foranstaltninger i EF-traktatens artikel 93, stk. 1's forstand med hensyn til den nederlandske regionalstøtteordning »Subsidiering regionale investeringsprojecten 1991«, har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki og J. D. Cooke, justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 22. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Salt Union Ltd betaler sagens omkostninger, herunder Frima BV's omkostninger.*
- 3) *Verein Deutsche Salzindustrie eV betaler sine egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 28. august 1996

i sag T-112/96 R, Jean-Claude Séché mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Tjenestemænd — afslag på en ansøgning og udnævnelse af en anden ansøger — særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — uopsættelighed — foreligger ikke)

(96/C 354/52)

(Processprog: fransk)

I sag T-112/96 R, Jean-Claude Séché, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Eric Boigelot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Julian Currall), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelser af 22. maj 1996 om at give afslag på sagsøgerens ansøgning og udnævne en anden ansøger til den stilling som ledende juridisk konsulent, der var opslået ledig ved meddelelse KOM/20/96, har Rettens præsident

den 28. august 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 4. oktober 1996

i sag T-197/95, Sveriges Betodlares Centralforening og Sven Åke Henrikson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — sukkerroer — forordning (EF) nr. 1734/95 — specifik landbrugsomregningskurs — ingen omregningskurs for Sverige — annullationssøgsmål — afvisning)

(96/C 354/53)

(Processprog: engelsk)

I sag T-197/95, Sveriges Betodlares Centralforening, Malmö (Sverige), og Sven Åke Henrikson, Lund (Sverige), ved advokaterne Otfried Lieberknecht og Wolfgang Kirchhoff, Düsseldorf, og advokat Michael Schütte, Berlin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 62, avenue Guillaume, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Eugenio de March og James Macdonald Flett), hvori der i medfør af EF-traktatens artikel 173 er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/95 af 14. juli 1995 om fastsættelse for produktionsåret 1994/95 af den specifikke landbrugsomregningskurs for minimumspriserne for sukkerroer, produktionsafgifterne og tillægsafgiften i sukkersektoren (EFT nr. L 165 af 15. 7. 1995, s. 12), for så vidt som der ved forordningen ikke fastsættes en kurs for Sveriges vedkommende, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio og dommerne V. Tiili og R. M. Moura Ramos; justitssekretær: H. Jung, den 4. oktober 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Det er ufornuddent af træffe afgørelse vedrørende Kongeriget Sveriges begæring om intervention.*
- 3) *Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler in solidum Kommissionens omkostninger. Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.*

(¹) EFT nr. C 351 af 30. 12. 1995.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 4. oktober 1996

i sag T-5/96, Sveriges Betodlars Centralförening og Sven Åke Henrikson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — sukkerroer — forordning (EF) nr. 1734/95 — specifik landbrugsomregningskurs — ingen omregningskurs for Sverige — annullationssøgsmål — afvisning)

(96/C 354/54)

(Processprog: engelsk)

I sag T-5/96, Sveriges Betodlars Centralförening, Malmö (Sverige), og Sven Åke Henrikson, Lund (Sverige), ved advokaterne Otfried Lieberknecht og Wolfgang Kirchhoff, Düsseldorf, og advokat Michael Schütte, Berlin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 62, avenue Guillaume, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede Eugenio de March og James Macdonald Flett), angående en påstand om annullation af den beslutning, der er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 27. oktober 1995 (D(95) VI/1242/95), hvori det afvises også for Sveriges vedkommende at fastsætte den specifikke landbrugsomregningskurs for minimumspriserne for sukkerroer for perioden 1. januar 1995 til 30. juni 1995, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne V. Tiili og R. M. Moura Ramos; justitssekretær: H. Jung, den 4. oktober 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler in solidum Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 133 af 4. 5. 1996.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 8. oktober 1996

i sag T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel Ld^a, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — beslutning om pålæg om delvis tilbagebetaling af tilskud til erhvervsuddannelsesforanstaltning — foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — uopsættelighed — foreligger ikke)

(96/C 354/55)

(Processprog: portugisisk)

I sag T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld^a, Lissabon, ved advokat Miguel Ferrão Castelo Branco,

Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat François Brouxel, 6, rue Zithe, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Maria Teresa Figueira og Knut Simonsson), angående begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 12. december 1995 om pålæg om tilbagebetaling af 4 267 218 esc., der var udbetalt af Den Europæiske Socialfond i tilskud til en erhvervsuddannelsesforanstaltning, har Rettens præsident den 8. oktober 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 5. juni 1996 af Assicurazioni Generali SpA og Unicredito SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-87/96)

(96/C 354/56)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. juni 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Assicurazioni Generali SpA, Trieste (Italien), og Unicredito SpA, Treviso (Italien), ved advokaterne Aurelio Pappalardo, Trapani, og Claudio Tesauro, Napoli, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alain Lorang, 51, rue Albert 1er.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 25. marts 1996, Generali/Unicredito, i sag IV/M.711 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne, to aktive selskaber i forsikringssektoren, som i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89, havde anmeldt oprettelsen af et joint venture-selskab ved navn Casse e Generali Vita SpA (CG Vita), som skulle operere på markedet for livsforsikringer, idet de antog, at selskabet havde karakter af en fusion, anfægter Kommissionens afslag på at anse den anmeldte fusion for at være omfattet af ovennævnte forordnings anvendelsesområde.

Ifølge sagsøgerne hviler den beslutning, der er sagens genstand, på den betragtning, at CG Vita ikke er selvstændigt fungerende, fordi:

- transaktionen er et led i et mere generelt samarbejde mellem de stiftende virksomheder
- de funktioner af teknisk-administrativ og distributiv karakter, som disse fortsat skal varetage for joint venture-selskabet ud over de oprindelige indskud, er af særlig rækkevidde og økonomisk betydning
- CG Vita's forsikringsprodukter ikke er af en sådan karakter, at men let kan skelne dem fra dem, der for øjeblikket sælges af Generali.

Sagsøgerne er imidlertid af den opfattelse, at den omstændighed, at oprettelsen af CG Vita er et led i et mere generelt samarbejde mellem Generali og Unicredito, er irrelevant af to grunde: for det første er de andre former for samarbejde i den nuværende situation rent hypotetiske, og hvis de skulle blive realiseret, vil de blive genstand for passende overenskomster, som parterne om nødvendigt vil forelægge for de kompetente antitrustmyndigheder til nærmere undersøgelse. For det andet har disse former for samarbejde slet ikke forbindelse med CG Vita's virksomhed, men vedrører tilfælde, hvor Generali og Unicredito ville sikre hinanden en fortrinsstilling med hensyn til deres hovedarbejdsområder.

I øvrigt opfylder CG Vita fuldt ud kravet om, at det skal være selvstændigt fungerende, for så vidt som dette selskab råder over tilstrækkelige finansielle midler, vil benytte sig af et salgsnet, der er baseret på de strukturer, som de banker, der er aktionærer, vil stille til dets position, og fra begyndelsen vil have et personale på 15 personer. Den restriktive holdning, Kommissionen har intaget i denne henseende, fører til retsikkerhed for de implicerede parter, uden at dette reelt er nødvendigt med henblik på at beskytte markedet mod eventuelle konkurrencebegrænsninger.

Endvidere bemærkes, at Kommissionen, når den antager, at CG Vita ikke er selvstændigt fungerende, ikke tager hensyn til forsikringsmarkedets særlige karakter, hvor en række kontroller og forudgående godkendelser skal sikre, at de virksomheder, der opererer i denne sektor, er selvstændige og solvente.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at der er tale om en mangelfuld begrundelse, idet Kommissionen ikke udelukker, at CG Vita er selvstændigt fungerende, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed, men finder, at den ikke med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan konkludere, at det er selvstændigt fungerende. Hvis Kommissionen derimod havde givet udtryk for, at den var i tvivl om størrelsesordenen og varigheden af moderselskabernes indskud, ville parterne have haft mulighed for at give yderligere relevante oplysninger og eventuelt ændre aftalen.

**Sag anlagt den 10. september 1996 af MD Foods Amba m.fl.
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-139/96)

(96/C 354/57)

(Processprog: dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. september 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af MD Foods Amba og af Danske Mejeriers Fællesorganisation som mandatar for Kløvermælk Amba, Løgismose Produktion A/S, Mejeriselskabet Vesthimmerland, Nordex Food A/S, Sinai Landmejeri og Sædager Andelsmejeri, ved advokat Georg Lett, bistået af advokat N. Scandamis, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Roland Assa, 1, rue J.-P. Bras-seur.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽¹⁾ for så vidt angår registreringen af feta som beskyttet oprindelsesbetegnelse er ugyldig og annulleres.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne gør følgende anbringender gældende til støtte for deres påstand om annullation:

- 1) Artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽²⁾ er uanvendelig, jf. traktatens artikel 173 og 184, hvilket medfører, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 for så vidt angår registreringen af feta er udstedt uden gyldig hjemmel og derfor lider af en væsentlig formel mangel, jf. traktatens artikel 173, stk. 2:
 - artikel 2, stk. 3, i forordning 2081/92 overtræder traktatens artikel 30.
- 2) Forordning (EF) nr. 1107/96 lider af væsentlige formelle mangler, der medfører dens ugyldighed for så vidt angår registreringen af feta, jf. traktatens artikel 173, stk. 2:
 - den græske lovgivning er indført for sent til, at feta kan registreres i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92

- Kommissionen har ikke fremlagt forslag til generisk liste for Rådet før forordning (EØF) nr. 2081/92's ikrafttræden
 - manglende offentliggørelse af varespecifikationen for feta
 - manglende offentliggørelse af listen over godkendte kontrolinstanser
 - Kommissionen har ved behandlingen af, hvorvidt feta skulle registreres, ikke fulgt god administrativ praksis.
- 3) Feta opfylder ikke betingelserne for registrering i medfør af forordning (EØF) nr. 2081/92, og registreringen af feta strider derfor mod retsregler om traktatens gennemførelse, jf. traktatens artikel 173, stk. 2:
- feta er en generisk betegnelse
 - betegnelsen »feta« opfylder ikke betingelserne for registrering som indirekte oprindelsesbetegnelse, jf. artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.
- 4) Registreringen af feta strider mod grundlæggende retsprincipper i EF-retten og derfor tillige mod traktaten, herunder artikel 6 og artikel 40, stk. 3, og princippet om berettigede forventninger, jf. traktatens artikel 173, stk. 2:
- registreringen af feta som beskyttet oprindelsesbetegnelse til fordel for græske producenter udgør i forhold til sagsøgerne en krænkelse af traktatens forbud mod forskelsbehandling, jf. traktatens artikel 6 og artikel 40, stk. 3
 - registreringen af feta i forordning (EF) nr. 1107/96 strider mod princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

(¹) EFT nr. L 148 af 21. 6. 1996, s. 1.

(²) EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 1.

Sag anlagt den 16. september 1996 af »Y« mod Europa-Parlamentet
(Sag T-144/96)
(96/C 354/58)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. september 1996 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af »Y«, ved advokat Gérard Collin, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgtes disciplinære afgørelse af 19. januar 1996 om, at sagsøgeren fjernes fra tjenesten, annulleres.
- Sagsøgtes udtrykkelige afvisning af 17. juni 1996 af sagsøgerens klage af 5. marts 1996 annulleres.
- Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at begrundelsespligten er tilsidesat. Han har herved henvist til, at den anfægtede disciplinære afgørelse er baseret på en straffedom, som sagsøgeren blev idømt ved Tribunal de première instance de Bruxelles, men at afgørelsen ikke tager hensyn til de formildende omstændigheder, som retten i to omgange lagde til grund under straffesagens behandling. Sagsøgeren finder, at disciplinærmyndigheden således ikke har overholdt sin begrundelsespligt, der pålægger den at undersøge samtlige relevante omstændigheder, inden den træffer bestemmelse om fjernelse fra tjenesten, der er den alvorligste sanktion, og at den har gjort sig skyldig i et åbenbart fejlskøn.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig, at sagsøgte har tilsidesat sin omsorgspligt. Han gør således gældende, at disciplinærmyndigheden ikke har taget hensyn til hans helbredstilstand, uanset at denne havde kunnet begrunde, at kriminalretten alene havde idømt ham en kortere, betinget frihedsstraf, alene med vilkår om lægeligt tilsyn. For sagsøgerens vedkommende ville en rimelig anvendelse af omsorgspligten kunne begrunde en mindre indgribende disciplinær sanktion end fjernelse fra tjenesten, der er den mest vidtgående.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at hans ret til kontradiktion er blevet tilsidesat i forbindelse med den disciplinære afgørelse, for så vidt som der i begrundelsen henvises til »hans fortsatte holdning« til de forhold, der lægges ham til last, uden at dette udtryk støttes på præcise faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 19. september 1996 af Maria de Graça de Abreu mod De Europæiske Fællesskabers Domstol
(Sag T-146/96)
(96/C 354/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. september 1996 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af Maria da Graça de Abreu, Luxembourg, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry

Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, hvorved sagsøgeren blev udnævnt i en stilling som maskinskriver i lønklasse C 4, annulleres i det omfang, sagsøgeren ved afgørelsen indplaceres på tredje løntrin af lønklasse C 4.
- Domstolen tilpligtes af afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Domstolen, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse, hvorved hun blev udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse C 4, tredje løntrin.

Sagsøgeren blev oprindeligt ansat ved Domstolen som midlertidigt ansat i lønklasse C 4 og blev den 15. juli 1993 forfremmet til lønklasse C 3, fjerde løntrin. Først da sagsøgeren var blevet optaget på egnedslisten ved den generelle udvælgelsesprøve EUR/C/22, blev hun ved den anfægtede afgørelse udnævnt til tjenestemand på prøve. Ved afgørelsen blev hun imidlertid ikke udnævnt til tjenestemand på prøve i den lønklasse, hun havde før udnævnelsen, selv om hun blev ansat i samme stilling.

Til støtte for sin påstand anfører sagsøgeren, at Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 3947/92 er ulovlig, idet den foreskriver i artikel 8, at en midlertidigt ansat skal udnævnes til tjenestemand i samme lønklasse for at kunne bevare sin anciennitet på løntrinnet. Sagsøgeren anfægter denne ordning af følgende grunde:

- Ordningen straffer de midlertidigt ansatte, som forfremmes på grund af deres fortjenester, i forhold til de af deres kolleger, som har færre fortjenester, men som bevarer deres anciennitet på løntrinnet.
- Den strider mod princippet om et normalt karriereforløb, idet ordningen ikke tager hensyn til ansættelsesmyndighedens forpligtelse til ved forfremmelser at støtte de faglige ambitioner hos de midlertidigt ansatte, som har indlagt sig flest fortjenester, som er de bedst kvalificerede, og som har mest erfaring.
- Ordningen strider mod princippet om god forvaltning, idet den begrænser de midlertidigt ansattes karrieremuligheder, når de forfremmes, hvorved de bedst kvalificerede og de mest effektive af dem fratages deres motivation.

Sag anlagt den 19. september 1996 af Howard Batho mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-147/96)

(96/C 354/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. september 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Howard Batho, Kraainem (Belgien), ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen fra ansættelsesmyndigheden, hvorved denne efter en fornyet undersøgelse af sagsøgerens tjenesteforhold bekræftede hans indplacering i lønklasse A 7, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter afgørelsen fra ansættelsesmyndigheden, hvorved denne bekræftede, at sagsøgeren blev indplaceret i lønklasse A 7 ved sin udnævnelse til tjenestemand på prøve efter at være blevet optaget på egnedslisten ved den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/762. Forud for sin udnævnelse til tjenestemand på prøve havde sagsøgeren arbejdet for Kommissionen som udstationeret national ekspert, først som midlertidigt ansat og senere som hjælpeansat. Som hjælpeansat og midlertidigt ansat var sagsøgeren under hensyn til sin faglige erfaring blevet indplaceret i lønklasse A 5, tredje løntrin. Ved indplaceringen i lønklasse A 7 havde sagsøgeren indgivet en første klage, som var blevet afvist ved en udtrykkelig afgørelse, der var blevet endelig. Efter at Retten den 5. oktober 1995 havde afsagt dom i sag T-17/95, Alexopoulou mod Kommissionen indgav sagsøgeren ansøgning om, at afgørelsen om hans indplacering i lønklasse A 7 blev ændret. Det er afslaget på denne ansøgning, som sagen vedrører.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort gældende, at der er begået et åbenbart fejlskøn. I den forbindelse anfører sagsøgeren, at han blev ansat som tjenestemand på prøve med henblik på varetagelsen af den stilling i lønklasse A 5, som han først bestred som midlertidigt ansat og dernæst som hjælpeansat. Da sagsøgeren imidlertid er blevet udnævnt til tjenestemand på prøve i samme stilling og i mellemtiden har erhvervet yderligere faglig erfaring som følge af fem år og elleve måneders beskæftigelse, kan Kommissionen ikke efter hans opfattelse med rette fastholde, at der uanset tjenestens særlige krav ikke længere var behov for ansættelse af en person, der var særlig kvalificeret til at varetage den omtvistede stilling.

Under alle omstændigheder er det sagsøgerens opfattelse, at han ved ansættelsen havde helt usædvanlige kvalifikationer,

som ifølge dommen i Alexopoulou-sagen begrundede, at han blev ansat i en højere lønklasse inden for sin tjenestegruppe.

Sag anlagt den 20. september 1996 af Ernesto Brognieri mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-148/96)

(96/C 354/61)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskaber Ret i Første Instans er der den 20. september 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ernesto Brognieri med bopæl i Barasso (Italien) ved advokat Eric Boigelot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen af 28. november 1995, hvorved ansættelsesmyndigheden meddelte sagsøgeren, at den stadfæstede afgørelsen af 22. februar 1993 om at fjerne ham fra vagtturnusordningen i brandsektionen, og at han ikke kunne vende tilbage til brandstationen, end ikke i dagtjeneste.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 2 000 000 lire som godtgørelse for ikke-økonomisk skade samt 8 % p.a. i rente fra sagens afgørelse, til der sker fuldstændig betaling.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning af de beløb, som han skulle have modtaget i tillæg for turnustjeneste fra den 28. november 1995, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet, indtil der vedtages en lovlige afgørelse efter reglerne, hvorved hans tjenesteforhold bringes i orden, samt 8 % p.a. i morarenter fra den 22. februar 1996, hvor sagsøgeren indgav klage.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er ansat hos sagsøgte som brandmand ved forskningscentret i Ispra, er den samme som i sag T-583/93, der blev afgjort ved dom af 8. juni 1995, hvor Retten annullerede ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. februar 1993, der udelukkede sagsøgeren fra at gøre turnustjeneste i brandkorpset. Nærværende sag er anlagt til prøvelse af den sagsøgte institutions afgørelse om at stadfæste afgørelsen af 22. februar 1993 til trods for, at

afgørelsen af 22. februar 1993 i ovennævnte dom blev kendt ugyldig.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande gældende, at vedtægtens artikel 26 og 35, Rom-traktatens artikel 176 og 179 samt almindelige retsgrundsætninger — herunder princippet om, at en endelig afgørelse, der ikke kan appelleres, har retskraft — er blevet tilsidesat. Efter sagsøgerens opfattelse efterkommer den anfægtede afgørelse ikke konklusionen i dommen af 8. juni 1995, idet afgørelsen stadfæster en annulleret afgørelse, tilsidesætter de nærmere bestemmelser om dommens opfyldelse og ikke drager de nødvendige konsekvenser af dommen.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at ansættelsesmyndigheden ikke har truffet den anfægtede afgørelse i tjenestens interesse eller ud fra organisatoriske hensyn, men under udøvelse af magtfordrejning og med det formål at pålægge sagsøgeren en skjult disciplinærsanktion.

Endelig kritiserer han sagsøgte for, at hans personlige aktmappe ikke indeholder alle oplysninger vedrørende hans tjenesteforhold, idet der ikke er givet sagsøgeren meddelelse om oplysninger til støtte for Kommissionens argumentation, og sådanne oplysninger ikke er indeholdt i hans personlige akter, hvilket viser, at der må være en uofficiel aktmappe.

Sag anlagt den 24. september 1996 af Austin Rowan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-150/96)

(96/C 354/62)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. september 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Austin Rowan, Overijse, ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 25. oktober 1995, således at sagsøgerens indplacering i lønklasse B 5 ophæves, og for så vidt det findes nødvendigt annullation af Kommissionens afgørelse af 19. juni 1996, hvorved sagsøgerens klage af 20. februar 1996 blev afslået.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse B 4 i Kommissionen anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om at nægte at ændre sagsøgerens indplacering i lønklasse B 5 ved

dennes ansættelse i den tjenstlige enhed for koordinering af bedrageribekæmpelse (Tjenesten for Bedrageribekæmpelse).

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at han besidder ganske usædvanlige og særlige kvalifikationer inden for sit arbejdsområde. Denne faglige erfaring har han efter det oplyste erhvervet under ansættelse hos de irske toldmyndigheder og som midlertidigt ansat ved Kommissionen ved Tjenesten for Bedrageribekæmpelse.

Sagsøgeren gør indledningsvis gældende, at det resultat, som følger af Rettens dom af 5. oktober 1995 i sag T-17/95, Alexopoulou, er tilsidesat. Sagsøgeren opfylder således den i denne dom stillede betingelse, idet han er særligt og usædvanligt kvalificeret. Efter sagsøgerens opfattelse følger det af denne dom, at ansættelsesmyndigheden har udvist et åbenbart fejlskøn ved ikke over for ham at anvende undtagelsesbestemmelsen i vedtægtens artikel 31, stk. 2.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen i den anfægtede afgørelse indskrænket sig til at påberåbe sig argumenter af generel karakter, dvs. Kommissionens praksis, hvorefter ansættelse finder sted i første lønklasse endog inden for de specialiserede arbejdsområder, og vedtægtens artikel 27, hvorefter Kommissionen ved ansættelse skal stille meget høje krav, uden at Kommissionen har imødegået de konkrete og præcise argumenter, som sagsøgeren var fremkommet med i sin klage.

Endelig påberåber sagsøgeren sig, at princippet om omsorgspligt er tilsidesat, da den sagsøgte institution ikke har ydet ham samme behandling som en række af hans kolleger, der har kunnet forblive i samme lønklasse, efter at de som midlertidigt ansatte havde bestået en udvælgelsesprøve med henblik på fastansættelse. Denne situation skyldes efter sagsøgerens opfattelse det forhold, at sagsøgeren indvilgede i at udfolde særlige anstrengelser for at bibeholde sin ansættelse og således bestod en generel udvælgelsesprøve allerede i 1991, mens der i slutningen af 1992 og begyndelsen af 1993 blev givet adgang til udvælgelsesprøver af mindre krævende karakter med henblik på fastansættelse til fordel for andre kolleger, som ifølge sagsøgeren ikke havde udvist samme imødekommenhed.

Sag anlagt den 2. september 1996 af Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH og C. H. Boehringer Sohn Limited Partnership mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-152/96)

(96/C 354/63)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. september 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH og C. H. Boehringer Sohn Limited Partner-

ship ved advokaterne Denis Waelbroeck og Denis Fosselard, advokatfirmaet Liedekerke Wolters Waelbroeck & Kirkpatrick, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås i medfør af EF-traktatens artikel 184, at direktiv 96/22/EF er ugyldigt, for så vidt som det forbyder markedsføring af veterinærlægemidler, som indeholder beta-agonister til indgift af terapeutiske hensyn i husdyr, og derfor ikke kan begrunde de restriktioner, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 1312/96.
- Forordning (EF) nr. 1312/96 annulleres, for så vidt som den begrænser gyldigheden af de maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, som er fastsat for clenbuterol i forbindelse med visse specifikke terapeutiske anvendelser.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Der er i stævningen nedlagt påstand om annulation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1312/96 af 8. juli 1996 (EFT nr. L 170 af 9. 7. 1996, s. 8), for så vidt som den begrænser gyldigheden af de maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, som er fastsat deri for clenbuterol hydrochlorid til brug ved visse terapeutiske indikationer hos kvæg og heste.

Sagsøgerne anfører, at Kommissionen har begrundet denne begrænsning med henvisning til, at Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 (EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 3) forbyder indgift af clenbuterol i husdyr med undtagelse af visse specifikke terapeutiske formål i heste og i køer. De gør imidlertid gældende, at det pågældende direktivs bestemmelser strider mod fællesskabsretten, som det allerede er blevet anført i T-125/96 (EFT nr. C 318 af 26. 10. 1996, s. 15). De fastholder derfor påstanden om, at det fastslås, at de omhandlede bestemmelser ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

Det er ligeledes sagsøgernes opfattelse, at de anfægtede bestemmelser ikke er blevet uddybet med angivelse af en ordentlig begrundelse, og at den anfægtede forordning derfor ikke er i overensstemmelse med de krav, som er fastsat i EF-traktatens artikel 190.

Sagsøgerne anfører endvidere, at bestemmelserne i den anfægtede forordning uden nogen gyldig grund fratager dem retten til at fremstille og markedsføre de fleste af de af deres veterinærlægemidler, som indeholder clenbuterol, selv om de er i besiddelse af markedsføringstilladelser til deres produkter i overensstemmelse med de relevante fællesskabsforskrifter.

Sag anlagt den 2. oktober 1996 af Union Carbide Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-153/96)

(96/C 354/64)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 2. oktober 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Union Carbide Corporation ved advokat Brian Hartnett of the Irish Bar, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Arendt & Medernach, postboks 39.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning K/96 1035 endelig udg. — Shell/Montecatini annulleres helt eller delvist.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, udlæg og advokatsalær i henhold til artikel 87 i procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der driver virksomhed på et stort antal markeder, herunder med udstedelse, af licenser — gennem et joint venture med Shell Oil — på dets Unipol PP teknologi, har anfægtet Kommissionens beslutning K/96 1035 endelig udg. Beslutningen ændrer Kommissionens beslutning 94/811/EF, hvorved den fusion, der førte til oprettelsen af Montell — der er et joint venture mellem Shell Petroleum NV (Shell), der indgår i Royal Dutch Shell Group, og Montedison Nederland NV (Montedison), en underafdeling af Montecatini, inden for polyolefin-sektoren — og som bl.a. omfatter teknologi og produktionsfaciliteter for polypropylen (PP) og andre organiske kemikalier inden for polyolefin-gruppen (sag IV/M.269), fastslås at være forenelig med fællesmarkedet. Beslutning 94/811/EF er genstand for et annullationssøgsmål, som sagsøgerne har anlagt i henhold til EF-traktatens artikel 173, stk. 4, og artikel 43 ff. i procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sag T-322/94, Union Carbide mod Kommissionen, EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994, s. 17).

Beslutning K/96 1035 endelig udg. af 24. april 1996 tilsigter at ophæve de vilkår og forpligtelser, som Kommissionen havde knyttet til beslutning 94/811/EF. Kommissionen skønnede, at det teknologitilsagn, der er omhandlet i punkt 116 i beslutning 94/811/EF, ikke længere var nødvendigt, på baggrund af den lovbestemte opløsning af Shell Oils aktiver i relation til UCC/Shell Oils licensvirksomhed og UCC's erhvervelse heraf, hvorfor sammenslutningen mellem Shell og Montedison kunne erklæres forenelig med fællesmarkedet, uden at det var nødvendigt at knytte vilkår eller forpligtelser hertil.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en åbenbar vildfarelse fra Kommissionen side, idet:

— den har tilsidesat sin forpligtelse til at gennemtvinge de vilkår, der lå til grund for godkendelsen af beslutning 94/811/EF, og som den agter at frafalde

— den har tilsidesat sin forpligtelse til på grundlag af de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, at fastslå, at de vilkår, der var knyttet til beslutning 94/811/EF, ikke var opfyldt, og at den følgelig ikke kunne frafalde disse

— den fastslår, at Montell ikke indtager en dominerende stilling på verdensmarkedet for polypropylenteknologi i fusionsforordningens artikel 2, stk. 3's forstand

— den fastslår, at Montell ikke indtager en dominerende stilling på det vesteuropæiske marked for polypropylenplast i fusionsforordningens artikel 2, stk. 3's forstand.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at ændre beslutninger, der er udstedt i henhold til fusionsforordningen, hvorfor beslutning K/96 1035 endelig udg. er uanvendelig.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionens beslutning er mangelfuld, idet den er vedtaget under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

Sag anlagt den 8. oktober 1996 af Christiane Chvatal m.fl. mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-154/96)

(96/C 354/65)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 8. oktober 1996 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af Christiane Chvatal, Jean-Yves Delaval, Jean Demaeght, Giovanna Dragoni, John Hambly, Marc Kemmerling-Laleure, Kirsten Lammar, Théo Lippert, Antoinette Losch, Angus Mackay, Kaj Østergaard, Maureen Russell, Yvette Schroeder-Goerens, Ulrike Sinter, Aristides Vlachos og Hans Weller, alle Luxembourg, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2688/95 af 17. november 1995 er retsstridig, idet den alene finder anvendelse på de af De Europæiske Fælles-

skabers tjenestemænd, der gør tjeneste i Europa-Parlamentet, hvorfor følgende

- Domstolens afgørelse om at meddele afslag på sagsøgerens ansøgninger om at medtage deres navne på den fortegnelse over personer, der havde tilkendegivet interesse for at komme i betragtning ved en afgørelse om udtræden af tjenesten som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, annulleres.
- Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har gjort gældende, at afvisningerne af deres ansøgninger, og i fornødent omfang afvisningerne af deres klager herover, er retsstridige, idet de er baseret på en forordning, der som sådan selv er retsstridig, nemlig Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2688/95 af 17. november 1995 om særlige foranstaltninger for tjenestemænds udtræden af tjenesten i De Europæiske Fællesskaber som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. I henseende til sagsøgerne er forordningen retsstridig, idet den kun finder anvendelse på de af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd, der gør tjeneste i Europa-Parlamentet.

Det er således sagsøgernes opfattelse, at denne begrænsning af anvendelsesområdet for forordningen er i strid med fusionstraktatens artikel 24, EF-traktatens artikel 210, Unions-traktatens artikel C samt med tjenestemandsvedtægtens artikel 1, der indeholder et princip om, at Fællesskabets personale er en enhed. Den er ligeledes i strid med princippet om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling af tjenestemænd, idet den bevirker, at tjenestemænd, der befinder sig i samme situation, behandles forskelligt.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at der er begået væsentlige formelle fejl, nærmere at proceduren i vedtægtens artikel 10 og fusionstraktatens artikel 24 ikke er blevet overholdt i forbindelse med vedtægtsændringen, for så vidt som Kommissionens forslag, på grundlag af hvilket den omtvistede forordning blev vedtaget, hverken har været forelagt Vedtægtsudvalget, Europa-Parlamentet, Domstolen eller Revisionsretten.

Sagsøgerne har for det tredje henvist til, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten ifølge EF-traktatens artikel 190, hvilket navnlig fremgår af, at det eneste argument i forordningens betragtninger, der kunne begrunde den anfægtede begrænsning, er ukorrekt.

Det er endelig sagsøgernes opfattelse, at forordningen er resultatet af et bevidst ønske om at favorisere én institution på de øvrige institutioners bekostning og i strid med tjenestens interesse, hvilket er magtfordrejning.

Sag anlagt den 9. oktober 1996 af Stadt Mainz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-155/96)

(96/C 354/66)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. oktober 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stadt Mainz, Forbundsrepublikken Tyskland, ved advokaterne Martin Heidenhain, Bernhard Maassen, Cord-Georg Hasselmann og Horst Satzky, advokatfirmaet Hengeler, Mueller, Weitzel og Wirtz, Berlin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jean Hoss, advokatfirmaet Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen beslutning af 17. juli 1996 om en statsstøtte fra Stadt Mainz til Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff Mainz GmbH & Co. KG (statsstøtte nr. K 64/94, ex NN 2/93) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 17. juli 1996, hvorved denne fastslog, at salget af en ejendom, som er beliggende i Mainz, til Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff GmbH & Co. KG — der er et datterselskab til Siemens AG/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG — til en pris, som ligger under markedsværdien, er en statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, som andrager 4 904 725 DM. Støtten er ifølge beslutningen retsstridig, fordi den er ydet i strid med traktatens artikel 93, stk. 3, og er uforenelig med fællesmarkedet, fordi den ikke opfylder undtagelses- og fritagelsesbetingelserne i henhold til artikel 92, stk. 2 og 3.

Sagsøgeren anfører, at Kommissionens beslutning ganske vist er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, men at sagsøgeren i beslutningen er angivet som støtteyder, hvorfor sagsøgeren er umiddelbart berørt deraf, da Stadt Mainz, såfremt beslutningen opretholdes, er forpligtet til at kræve den angiveligt tildelte støtte tilbage.

Videre anfører sagsøgeren, at den aftalte salgspris ligger inden for rammerne af de priser, som gælder for tilsvarende ejendomme af en tilsvarende kvalitet og med en tilsvarende beliggenhed, således som det er fastslået af et udvalg af sagkyndige. Sagsøgeren har derfor ikke ydet Fort Malakoff nogen støtte. De aftaler, som er indgået af de parter, der har afsluttet kontrakten om ejendommens overdragelse, er et økonomisk rimeligt kompromis, som ligger på linje med, hvad fornuftige kontraktpartnere aftaler i sædvanlige forretningsforhold. Den anfægtede beslutning har derfor ikke

hjemmel i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og må derfor allerede af den grund annulleres.

I øvrigt er beslutningen ikke tilstrækkeligt klar og entydig, som det kræves efter EF-traktatens artikel 190.

Sag anlagt den 9. oktober 1996 af Claus Jensen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-156/96)

(96/C 354/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 9. oktober 1996 anlagt sag mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber af Claus Jensen, Waterloo (Belgien), ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Der træffes bestemmelse om bevisoptagelse som angivet i begrundelsen.
- Annullation af Kommissionens afgørelse om at tilbage-søge de bosættelsespenge, som sagsøgeren har modtaget, ved at tilbageholde en del af hans udtrædelsespenge og ved for restbeløbet at udstede en debetnota, der blev meddelt ham ved skrivelse af 13. november 1995 fra kontorchefen for kontoret for »Pensioner og Kontakt til Tidligere Ansatte«, hvilken han modtog den 23. november 1995.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning med et beløb svarende til de bosættelsespenge, han har modtaget, nemlig 565 976 BFR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er dansk tjenestemand udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om tilbagesøgning af de beløb, der blev udbetalt ham i form af bosættelsespenge, ved hans tiltrædelse af tjenesten ved kabinettet for det danske medlem af Kommissionen, hvilken afgørelse blev truffet efter opsigelsen af hans ansættelseskontrakt og hans udnævnelse som national ekspert.

Han bemærker indledningsvis, at den kompetente tjenestegren i Kommissionen ved flere lejligheder har forsikret ham om, at de omhandlede udbetalte beløb kunne anses for endeligt erhvervet, selv om han skulle forlade det kabinet,

hvor han gjorde tjeneste. Sagsøgeren præciserer i den henseende, at han personligt har anmodet administrationen om forsikring herom på grund af størrelsen af det pågældende beløb, og at den ansvarlige tjenestegren har været mere end et år om at opdage nogen eventuel fejl.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at artikel 45 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (AØA) og artikel 85 i tjenestemandsvedtægten er blevet tilsidesat, da betingelserne for tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb ikke er opfyldt i denne sag. Kommissionen har således ikke udbetalt bosættelsespenge ved en fejl, men med fuldt overlæg og i henhold til en praksis, der består i, at Kommissionen udbetaler et forskud med forbehold for krav om tilbagebetaling på visse betingelser. Dernæst foreligger der ikke ond tro fra sagsøgerens side, eftersom udbetalingen efter administrationens opfattelse ikke var fejlagtig, da den fandt sted; følgelig kan han ikke anses for at have haft kendskab til nogen fejl. Han anfører herved, at vedtægtens artikel 85 skal fortolkes således, at den ikke udelukker andre former for ond tro end kendskab til, at beløbet er udbetalt fejlagtigt. Under alle omstændigheder har Kommissionen ifølge sagsøgeren ikke bevist, at han under de foreliggende omstændigheder og på tidspunktet for udbetalingen af beløbet havde kendskab til, at der var tale om en beløbsudbetaling, som var fejlagtig eller undergivet særlige betingelser, for den blev endelig.

Sagsøgeren påberåber sig endvidere, at AØA's artikel 24 er blevet tilsidesat, idet forskudsordningen ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse. Når en tjenestemand eller anden ansat tiltræder tjenesten, påhviler det efter hans opfattelse i henhold til denne artikel administrationen at træffe en endelig afgørelse om retten til bosættelsespenge på grundlag af den forventede tjenestetid. Dermed er det i henhold til artikel 24 udelukket, at administrationen i første omgang kan træffe en blot midlertidig afgørelse, for efterfølgende at træffe en endelig afgørelse i henhold til den faktiske tjenestetid.

Slettelse af de forenede sager T-454/93, T-456/93 og T-457/93⁽¹⁾

(96/C 354/68)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 2. oktober 1996 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-454/93, T-456/93 og T-457/93, Elders Trading Limited og Paterson Elders (Produce) Limited, Barretts & Baird (Wholesale) Limited, FMC plc, FMC (Meat) Limited, D. T. Duggins Limited, Marshall (Lamberhurst) Limited, Montelupo Ltd og North Devon Meat Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 290 af 6. 11. 1992.

Delvis slettelse af sag T-221/95⁽¹⁾

(96/C 354/69)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 7. oktober 1996 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at Compagnie Luxembourgeoise de Télédiffusion SA, NV Verenigd Bezit VNU, RTL4 SA og Vernonica Omroep Organisatie i sag T-221/95, Endemol Entertainment Holding BV m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af listen over sagsøgere.

⁽¹⁾ EFT nr. C 64 af 2. 3. 1996.

Slettelse af sag T-37/96⁽¹⁾

(96/C 354/70)

(Processprog: dansk)

Ved kendelse af 24. september 1996 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers

Ret i Første Instans besluttet, at sag T-37/96, Lufthavn-funktionærerne mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 145 af 18. 5. 1996.

Slettelse af sag T-52/96⁽¹⁾

(96/C 354/71)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse af 14. oktober 1996 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-52/96, Sogecable SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 180 af 22. 6. 1996.